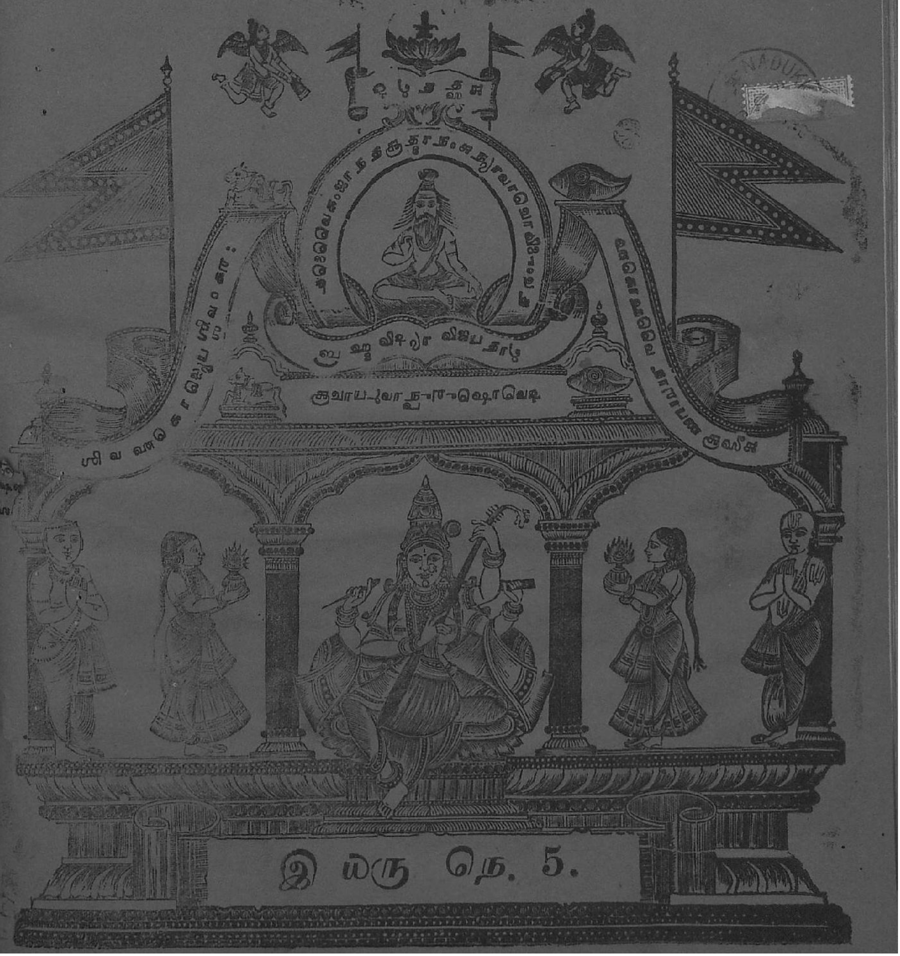

நெ. 5.

இ ௯௫. Brahmavidya Patrika. நெ. 5.

ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகை

மாதம் ஒருமுறை பிரசுரிக்கப்படும்

[illegible] । [illegible] ॥

புத் ௧௫] நடுக்கவேரி—பிலவஹூ அற்பிசிமீ க்காக மாசிமாதம் இலக்கம [5

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾.

𑌪𑍍𑌲𑌵 𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌃- 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑌃

உ

[illegible] ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑌾𑌜𑍋 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌤𑍇। [illegible]

பிரம்மவித்தியா

பிலவ ஹூமார்கழி மீ

உ

சுபமஸ்து.

ஸ்ரீமத் பகவத்பாதர்களான சங்கரகுருராஜர் விளங்குகிறார்கள்.

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி உசிதமான அநேகபிருதுக்களுடன் கூடியவர்களாயும் ஸ்ரீமான் ஸ்ரீ சங்கரகுருயோகிசிரேஷ்டர்களது சம்பிரதாயத்தைப் பரிபாலிப்பவர்களாயும், மகா பரிசுத்தர்களாயுமுள்ள மடாதிபர்களின் பொருட்டு நடுக்காவேரி எனனும் கிராமத்தில் வசிப்பவராயும், ஸம்ஸ்கிருதம, தமிழ், தெலுங்கு முதலிய ப்ரம்மவிததியா 'பத்திரிகைகளுக்கு அதிபராயும, ஸ்ரீ காலடி பகவத்பாத கைங்கிரிய தர்ம சபையினது அக்கிராசனாதிபதியுமான ஸ்ரீ சிவாசுவாமிஸ்திரி அநேக நமஸ்காரத்துடன் தெரியப்படுத்துவதாவது.

[illegible]

[illegible]

கோள் தேசமென்னும் மலையாள தேசத்தில் ஸ்ரீமத் அத்வைத வித்யையினது பரமாசாரியர்களாயும் சந்திர சூடரான பரமசிவனது கலாவதார பூதர்களாயும், சமஸ்தமான பாஷண்டர்கள் மதத்தைத் துலைக்கிறதும், மிக்கக் கெம்பீரமுமான வாக் விலாசத்தோடு கூடியவர்களாயும், ஆசாரியர்களுக்கு ஆசாரியர்களாயும், ஆத்மாராமகர்ளது குலபதிகளாயும், ஸ்வரூப சாட்சாத்காரம் செய்பவர்களது புண்ணிய பலத்திற் கிருப்பிடங்களாயும், தன்னை ஆசிரயித்த பக்தர்களது சம்சாரத்தை வேருடன் களைபவர்களாயும் நமது சித்தாந்தங்களுக்கு முதல் ஆசாரியர்களாயும், உங்களது பரிசுத்தமான பெரியதோர் சம்பிரதாயங்களை நிலை நாட்டியவர்களாயும், ஸ்ரீமத் சங்கரர் என்ற நாமத்தால் இப் பூவுலகைப் பரிசுத்தம் செய்யவர்களாயும்,ஜகத்குருவுமான மகான்களது அவதாரத்தால் பூஜிக்கத்தக் தாயும், ஸ்ரீ விருஷாத்திரிநாதருடைய சன்னிதியோடு கூடிய ஸ்ரீ சிவபுரம் (திருசூர்) என்னும்ஊருக்குச்சமீபமாயுமுள்ளகாலடீஎன்னும் மிக்கசிரேஷ்டமான க்ஷேத்திர மொன்று விளங்குகின்றதல்லவா?

அந்த க்ஷேத்திரத்திற்கு இப்போது ஏற்பட்டிருக்கும் துர் தசையானது சமஸ்த வைதிக சஜ்ஜனங்களுக்கும் பெருத்ததோர் துக்கத்தைக் கொடுக்கக் கூடியதாயிருக்கிறது. அதை காளடவில் விலக்குவதற்காகப் பிரவர்த்தித்தவராயும், ஸ்ரீ காலடீ பகவத்பாதகைங்கிரிய தர்ம சபையினது மெம்பர்களது உத்ஸாஹத்தால் உண்டான ஆதரவை யடைந்தவராயும், அச்சபையை அனுகிரக்கின்ற ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்தியாதி சமஸ்த பிருதுகளுமடைந்த ஸ்ரீ ஸ்ரீங்கேரி ஜகத்குரு மஹாசுவாமிகளது தயவுக்குப் பாத்திரமுமான என்னால் மூன்று வருஷங்களாக ஸ்ரீ சங்கர ஜயந்தி மஹோத்ஸவம் அதே க்ஷேத்திரத்தில் நடத்தப்பட்டு வருகின்றது. அம்மகான்களான பரமாசாரியர்களும் வைசாக சுத்த பஞ்சமியில் அவதரித்ததாய் நிச்சயமேற்படுதலால் அதையே ஆதாரமாய்க் கொண்டியாமும் அதே திதியில் உத்ஸவத்தை நடத்தி வருகின்றனம். இவ்வுத்ஸவத்திலிப்போது நடக்கும் ஏற்பாடாவது:—அமாவாசை தினம் அந்த க்ஷேத்திரத்தில் நான்குவருணத்தவர்களும் நான்கு ஆசிரமத்தை நடத்திவரும் வைதிகர்களும் கூடுகிறார்கள். அது முதல் பஞ்சமி தினம் வரை ஆறுதினங்களில் பிராமண போஜனம், ஸ்ரீ ருத்திராத்தியாய பாராயணம், மகன்யாஸ பாராணயம் இவைகளுடன் ஸ்ரீ காலடீ வித்யேசுவர

[illegible]

ரென்ற பரமசிவ லிங்க மூர்த்திக்கு அபிஷேகம், பிறகு ஸ்ரீ மதாசாரியர்களது திருஹஸ்தத்தில் குரு பஜனம் தீர்த்தப்பிரசாதம் அளிக்கிறது மற்றும் பிரஸ்தானத்திரயம் பாராயணம் செய்கின்றது. முதலியன இப்போது நடந்து வருகின்றது. இனி நடக்க வேண்டிய தென்னவெனில்— ஸ்ரீ மதாசாரியர்களால் செய்யப்பட்ட நற் சித்தாந்தங்களை நன்கு கற்றுணர்ந்த மகான்களான பண்டிதர்களைத் தருவிக்க வேண்டும். அவர்களை அழைத்து அத்வைத வித்யா ரகஸியார்த்த விசாரம் செய்யச் சொல்கிறது. ஸ்ரீமத் பகவத்பாத திவ்ய மூர்த்தியினது மகோற்சவம் நடத்துவது, சுவேதாசுவதரம், நரசிம்மதாபநீயம் முதலிய உபநிடத பாராயணம், சங்கர விஜய பாராயணம், சூதசம்ஹிதை புராணம், பகவத்கீதா பாராயணம் ஆகிய இவைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். மற்றும் பிரதிதினமும் பண்டிதர்களால் காலத்துக்குத் தக்கபடி உபன்யாசங்களும் நமது மதத்தை மேன்மைக்கு முன்போற் கொண்டு வரவேண்டிய ஏற்பாடுகளைப் பற்றிய ஆலோசனையும் மற்றும் பரிசுத்தர்களான தங்களுடையவும், சபையினது மெம்பருடையவும் ஆக்ஞைப்படி இச் சித்தத்தை நடத்துகிறது. அநேக திரவியங்களாலும், சரீர சிரமத்தாலும் முடிக்கக் கூடிய பெரியதான ஸ்ரீ மதாசாரியர்களுடைய சரணபக்தி விஷயமான காரியத்தில் பரிசுத்தர்களான தாங்கள் தங்கள் மேலான காரியங்களை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். அதற்காக அனுக்கிரகிக்க வேண்டியதாவது:—பிரதி வருஷத்திலும ஸ்ரீ மடத்தின் பிரதிநிதியில் ஒருவர் அல்லது சிலபேர்கள் உற்ஸவத்திற்கு வரவேண்டும். அதில் நடக்கும் விசேஷமான சிலவை ஒவ்வொரு மடத்தவர்களும் ஒவ்வொரு தினத்திற்காவது, ஒரு பகலுக்காவது, இராத்திரிக்காவது உசிதம் போல் தனதாய் ஏற்றுக்கொண்டு நடத்தவேண்டும். கடைசியில் மொத்தமாய் நடந்திருக்கும் சிலவை சமுதாயமாய் முடிக்க வேண்டும். பண்டிதர்களுக்கும் ஜப ப்பிராமணர்களுக்கும சம்மான மளிக்க வேண்டும். இந்தக் காலடீ பகவத்பாத கைங்கரிய தர்ம சபையை பரிசுத்தர்கள் அனுக்கிரகித்து விருத்தி செய்யவேண்டும். இவ்விதம சிஷ்யர்களும், மடத்தின் காரியதரிசிகளும சேர்ந்த பிறகு ஆலயப் பிரதிஷ்டா விஷயத்தில் ஆலோசனை செய்யவேண்டும். இதனது விவரம் அதிகமறிய வேண்டுமானல் அனுக்கிரக ஸ்ரீமுகமொன்று எனக்காவது அல்லது அச் சபையினது காரியதரிசி

[illegible]

VIA SHORNORE. M R.

[illegible]

[illegible]

தாவது அடியிற்கண்ட விலாசப்படி அனுப்பவேண்டியது. அவ்வுற்சவ சமயத்திற்கு மடத்து மனிதர்களை அனுப்ப சௌகரியப்படாவிடில் அவ்விடத்திய அனுக்கிரகபூர்வமாய் அனுப்பப்படுகிற திரவியத்தை அடியிற்கண்ட விலாசப்படி சபையினது காரியதரிசிக்கனுப்பி எங்களை அனுக்கிரகிக்க வேண்டும். வருடந்தோறும சன்னிதிக்கு மகோஸத்வானுக்கிரமணி அனுப்பி வருகின்றோம். அப்படியே ஆசாரியர்களது சரணபக்திவிருத்தியுடன் எங்களையும் அனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென சன்னிதியின் சரணகமலத்தில் அநேகசாஷ்டாங்கநமஸ்காரததுடன்விநயமாய்த் தெரிந்துக்கொள்கின்றேன்,

ம—ா—ா—ஸ்ரீ. தர்மராஜ ஐய்யாவர்கள்.

ஸ்ரீகாலடீபகவத் பாதகைங்கரிய

தர்மசபா பஙூர்.

VIA SHORNORE M R.

ஸ்ரீகாலடீபகவத்பாதகைங்கரிய

தர்மசபாக்கிரசனதிபதிகள்.

கு. ஸ்ரீநிவாஸசாஸ்திரிகள், ப்ரம்மவித்தியாபத்திராதிபர்.

நடுக்காவேரி. (தஞ்சை.)

வித்வத்வனோதம்.

சகுண நிற்குண சமவாதம்.

(முன் தொடர்ச்சி.)

மற்—பண்டித! அவ்விதமொருபிரயோகம்காட்டுக.

ஒரு—ஒன்றுகாட்டிடில் போதியதா, பல்லாயிரம் காட்டவேண்டுமா?

மற்—ஆபூர்வாயும் முன்னோர்களால் கேட்கப்படாததாயுமுள்ளவிஷயத்தை வினவுகிறேன்.

ஒரு—பாருமின்! எல்லாசப்தங்களும் தன்பொருளை மேன்மையாகவே கூறுகின்றன. ஸ்வவயமான தன்பொருளை விளக்குவதுடன் பகைச்சொல்லையும் தடுக்குகின்றது. எங்ஙனமெனில் "குணமுள்ள ஒருபுத்ரனேபோதுமானது; குணமில்லாத அநேகம் புத்திரர்களால் யாதும்பயனில்லை" என்றற்றொடக்கத்தியகுணசப்தமானது இரண்டிடத்திலும் நற்சொல்லையே விளக்குகின்றது. விகுணத்தின் குணமானது தோஷாகரஹிதமானது. விகுணம், குணம் என்றவிடத்துள்ள குணபதமானது நற்குணத்தையே குறிக்கது. 'ஸ்திரீகட்கு பதியானவன் குணமுடையவனாயினும் இல்லாதவனாயினும் அவனேகதி, குணவானைத்தள்ளி அங்ஙனமிலலாதவனை எவன் ஸேவிக்கிறானோ, சந்திரன் விஷம் இவைகளை பரமசிவன்போல் எவன் தரிக்கின்றானோ; குணதோஷங்களுடைய சொற்றொன் எப்படிப்பிறக்கும்' என்றற்றொடக்கதனவான குணசப்தமானது நற்குணத்தையே நன்குகாட்டுகின்றதேயன்றி நிற்குணபதம் எவ்விடத்தும், கெட்டகுணமில்லாத நற்குணத்தையெ சிலவிடத்துத்தழுவுகின்றது. ஆனால் அந்தசப்தத்தைமட்டிலுமே சுட்டுகிறதில்லை. (வரும்)

[illegible]

[illegible]

எனபது அளவிலடங்கிய பௌதிகப் பொருளாகவே, அதைக் கடந்தது என்றது அளவைக் கடந்த பொருளினியல்பா ம் அவன் பரமாகாயத்தில் மூர்த்தியில்லாதவன் என்றவேத வாக்கியத்தால் அல்லது வ்யோமரூபனும் அதீதனும் எனப் பொருள்கொண்டால் அப்பொழுது பிரம்மராகாச, தகராகாசரூபனும் அளவைக் கடந்தவனும் என்பது பொருளாகமுா டியும். அல்லது வ்யோமாதீதம் என்பதற்கு வ்யோமமென்ற ஆகாயம் போல அதீதன் வியாபகன் எனப் பொருள் சொள்ளின், ஆகாயம்போல் எங்கும் நிறைந்தவன் என்பதாதி வேதவாக்கியங்களை அனுசரித்ததாகும். ஆதலாற்றான் அதை நிரஞ்சனம் என்றது. நிரஞ்சனம்=எக்குற்ற சம்பந்தமும் அற்றது இவ்விசேடத்ணதுக்குப் பூர்வ விசேடணம் ஏ துவமாம். ஆகாயம்போன்றவனிடம் எக்குற்றமும் அணுகாதென்பது கருத்து. ஆதலால் ஆகாயத்தல்யன் எங்கும் நி றைந்தவனுவான் அவன விகாரம்பெறுன் குற்றமுறுன் என்பதாதி வெகு விசேடணங்கள் ஈசனிடமமைக்க ப்பட்டன. (ஐ)

மேற்கண்ட செய்புளடங்கிய பொருட்களை பசிடன் கன்கறியுமாறு விரித்துபதேசிக்கின்றார்.

பொ—ள். 'ஊக்கத்துக்கெட்டாதது, ஒப்பற்றது, குணமற்றது, உபாதியற்றது, நித்யானந்தரூபம் சாந்தம், விகற்பமற்றது, குற்றமுமற்றது.'

வி—ரை. ஊக்கதுக்கெட்டாதது என்றது எதனிடம் வாக்கும்மனதுடன் சொல்லாது திரும்பும் இவ்வாத் மாவைப் பிரவசனத்தாலறிதல் கூடாது. மேதையால் கூடாது அநேகப்படிப்பாலும் கூடாது. என்பதாதி வேதவாக்கு யார்த்தத்தைத் தழுவி என்க. அல்லது ஊக்கத்துக்கெட்டாது இத்தன்மைத்து எனக்குறித்தோத முடியாதது எனப் பொருளகொள்ளலாம், அங்ஙனமாயின் இனி ஆணையில்லை, இல்லையென்று என்பதாதி வேதார்த்தம் தழுவப்பட் டதாம். ஆதலாற்றான் ஸ்முருதியும் ஊக்கத்தடங்காது என்றது ஒப்பற்றது. அதற் கொப்புமில்லை உயர்வுமில்லை யென் றவேதவாக்கியத்தால் என்க. அது சம்பவிக்கக் கூடியதை யாம் உதாசினப்படுத்திலேனுமில்லை. ஸணகுத்துக்குச் சம்ப வித்தாலும் சம்பவிக்கும், நிற்குணத்துக் கெக்காலும் முக்காலுங் கூடாது. எனக்கட்டியருளுகின்றார். நிற்குணம், என்பதனுல் அவன் நிற்குணனுனுல் சத்யகாமத்துவம்முதலிய குணங்களுமகனனமேயோ எனவாசங்கைநிகழ அவைகளும் உபாதிசத்தயை யாவாவுமியல்பினவாகவே அங்ஙனமே யெனக்குறிக்கின்றார். நிருபாதிகம் என்பதால் ஆயின் அந்நிய ற்றான் யாது? கேவலசத்தமாத்திரமாயின், அது தச்சமா அல்லாவா எனச் சீடன் ஐயமுறுவண்ணம் நித்தியான ந்தமயம் யென்று சொருபம் கூறுகின்றார். நித்தியமும்ஆனந்தரூபனுமானஜீவரூபனுமாய் எஞ்ஞான்று மெவ்வாறும் அ கம் என்று அறியப்படுவான் ஆதலாற்றான் சாந்தன் சோதித்தவனுக்குப் சாந்தப்பிரகிருதியாயது. விகற்பமற்றது =சங்கற்பாதிகளைக் கடந்த வஸ்து, குற்றமற்றது=தியாமாதிதுற்குண சம்பந்தமற்றது. அது துயரமில்லாதது என்

[illegible]

றத குற்றமற்றது யென்பதனுலும் மனமில்லாசது யென்றது விகற்பமற்றது பென்றதனுலும் சுத்தம் என்றது சாந்தம யென்றதனுலும் விரிக்கப்பட்டது. ஜீவருபனுல் அந்தக்கரண்தர்மங்களான சங்கற்பவிகற்பாதத் துவெஷாதிகளும் நான் சுகி நான் பிணியாளன் என்பதாதி சரீரதர்மங்களும் அவனிடம் தோன்றுமே யெனத் —தன்லை கிழாவண்ணம் உண்மையில் அவ்வத்த சிற்குணம் நிருபாதிகம், சாந்தன் என்று குறிக்கப்பட்டது. மேற்கண்டவை அசோதகன்நோக்கத்திலே யன்றிச்சோதகனுக் மங்ஙனமில்லை என்றது கருத்து. ௫

இங்ஙனம் சுவானுபவப் பிரமாணபலலப்யமான சொரூபலக்ஷணத்தைக் குறித்துப்பின்னர் தடஸ்தலட்சணத்தைக் குறிக்கின்ருர்.

பொ—ள்- 'இப்பூதப் புவனங்கள் எதனிடம்தோன்றும்? தோன்றினவை எதனுல் பிழைக்கும்? ஓ விப்பிர! எதனிடம் லயிக்கும். எ—து

வி—ரை- எதனிடம்=எந்த முதற்காரணத்திடம், இப்பூதங்கள்=காரணபூதங்கள், புவனங்கள்=காரியபௌதிகங்கள், இவை தோன்றும்=பிரகாசிக்கும். இதனுல் சிருஷ்டியெனப்படும்சொருபசத்தைச் சொல்லப்பட்டது. எதனுல் மேற்கண்ட சொருபஸத்தையைக் கொடுக்கும். எப்பொருளால் பிழைக்கின்றன. விருபபத்தினிடமாய்இருக்கின்றன? எதனிடம் லயிக்கும்=மண் முதலிய காரணங்களில் குட முதலிய காரியங்களைப்போலவும் கயிற்றில் அரவுபோலவும் ஒடுக்கும்? (௬)

பொ—ள்-—அதே ப்ரம்மம் என்று சொல் அதனை வேதாந்தங்களால் அறியவிரும்பு. எ—து

வி—ரை. 'அறியவிரும்பு' என்றதனுல்ஆன்மாவன்றே அடியாள்காணப்படவேண்டும், கேட்கவேண்டும், சிந்திக்கவேண்டும், தெளியவேண்டும் என்றவேதாந்தாவசனத்தால் ஆத்மதரிசனம் விதிக்கப்பட்டமையின், அதற்காக விசாரம் எனப்படும் சிரவணம் செய் என்று சீடனுக்காணை தக்கதாயிற்று.

இனி எவ்விதப் பிரமாணங்களைக்கொண்டு அப்பொருளை யறிவேனெனில் கூறுகின்ருர் வேதாந்தங்களால் என்று இனி வேதாந்தங்களால் அறியப்படவேண்டிய வஸ்துவை இப்புராணத்தால் அறிவது நியாயமோவெனில், இது வேத

[illegible]

ந்த சூத்திரங்களைப்போலவே பரம்மவிசார சாஸ்திரயாகலானும் வேதாந்தப் பொருள் தெளியும் உபநிருக்கணமாதலா
லும் எல்லாவற்றிற்குபயோகமாகையாலும் நான்கு வருணங்களையு மதிகாரியாகப் பெற்றமையானும் இதுவும் பயனுள்ள
தேயாகையாலு மிதையும் ஆதரிக்கவேண்டியதே இங்ஙனமாயின் வைதிகர்க்குப் புராணப் பிராதான்யம் கூடாதென்
ஆசிரியர் ஸ்ரீ பரமஹம்ஸ ராமானந்தர் மறுத்தது யாதுபற்றி எனில்' வைதிகர்க்கென்று அவர் ஓர் அதிகாரியைக் குறி
த்தமையால் அவர்களுக்கு வேதங்களே பிரதானம், மற்றவை யங்ஙனமாகா- புராணம் அங்கமேயன்றி அங்கியல்ல.
ஆதலாற்றான் ஸ்ரீமதாசாரியர்கள் வேதார்த்த நிர்ணயத்தில் புராணம் அங்கம் என்றருளிச் செய்தனர். பூர்ணாதிகாரம்
பெறுதவர்க்குப் புராணமே பிரதானம். வேதாந்தங்களில் சமதமாதிகள் இல்லாதார்க் கதிகாரம் குறையும்- அவ்வுத்
தமாதிகாரம் பெறுதவரும் இப்புராணங்களால் உண்மையறியலாம்-மேல்பூரணாதிகாரிகளுக்கு வேதாந்த விசாரத்திற்கு
அங்கமாகும்;என்பதிற்றடை யாதுமில்லை. இதனால் எதனிடம் இப்பூதங்கள் தோன்றுகின்றன? எதனால் தோன்றி
னவாழ்கின்றன எதனிடம் ஒடுங்கிலயிக்கின்றன அதையறிய விரும்பு அதுவே பிரம்மம் என்றும், இதற்கு முன்
னர் தொடக்கத்தில் எவனிருந்தான் எவனிடம் உலகத்தைக் காப்பான் உற்பவித்தான் இவ்வுலகம் ஒழிவில் எவனிடம்
ஒடுக்கும் என்றும் எழுந்த பலசுருதிகள் ஈசனிடம் தடஸ்தலக்ஷணத்தைச் சேர்ப்பன பொருட்படுத்தப்பட்டன; இ
ங்கு கேட்பவர்பிராம்மணர் ஆதலால் அவரை நோக்கி வேதாந்தங்களால் என்றது. வேதமறியாதவன்— அம்மகானை
யறியான்—அவனை யறியாதவன் ஆரணத்தால் செய்வதென்ன அவ்விவன்றன்னை யந்தணர் அறிய விரும்புவர். வேத
த்தால், வேள்வியால், தானத்தால், விருதத்தால்' என்பதாதி வேதங்களாலும் 'அவனை வேதவாக்கியங்களால் அறிய
வேண்டும்' என்பதாகிஸ்மிருதிகளாலும் அந்தணர் வேதத்தின் வழியறிய வேண்டியபொருளை அதைவிரித்துரைக்கும்
புராணத்தைப் படித்து அதனால் வேதத்தின் பொருள் தெளிய அதன் வழியே யறிவது குற்றமன்றென்பது கருத்து.
வேதங்களாலறியவேண்டும். என்றதால் வேதத்தாலும் அவை வழி நூலானுமன்றி அவைதிகர்சமாதிகளா லறிதல்
கூடாதென்பதாயிற்று- இனி அது ஆனந்தரூபமும் உலககாரணமும் ஆனால் அது தன் காரியத்திற்றானே புகுந்ததோ
வெனக் கூறுகின்றார்.

பொ—ள். அப்பிரமமே உலகைப்படைத்து ஜீவ ரூபமாகியதையடைந்து

[illegible] ॥ ௬ ॥

வி—ரை. அப்பிரமம் என்றது முற்கூறிய விலக்கணத்தை யதனிடம் சேர்த்தது உலகத்து என்றவிடம் உலகம் என்றது பூதபௌதிகங்கள் மேனின்றது. நாம ரூபங்களை விரிப்பேன், அதைப் படைத்ததனுள்ளே புகுந்தது; அத னுட்சென்று சத்து அசத்து இருவகையாயிற்று. அவன் உள்ளத்துள்ளும் பிரவேசித்தான், ஓரேஹஞ்சம் இப்புவனத் தின் நடுவில் என்பதாதி சுருதிகளின் கருத்து இதிலடங்கியது.

மேல் 'அதனுட்சென்று' சத்துமாய் மற்றதுமாய் ஆதாரமாய் ஆதாரமற்றதுமாய் வித்தையுமாய் அவித்தை யுமாய் ஸத்யமும் மற்றதுமாய் ஸத்யமேயாயது என்ற சுருதியைப் பதமுறையாய் விளக்குகின்றார், ப்ரம்மமே ஜீவன் என்பதைக் காட்டுகின்றார்.

பொ—ள். சத்தும், அசத்தும், நிர்வசநீயமும், அனிர்வசநீயமும், ஆதாரமும், நிராதாரமும், விஞ் ஞானமும், அவிஞ்ஞானமும், ஸத்யமும் மற்றதும் ஓ பிராம்மணா! சக்தியால் அதுவேயாயிற்று. அதிகம் சொல்வதிற் பயன் யாது. எ—று

வி—ரை. ஸத் என்பது முன் விரிக்கப்பட்டிது. வேதத்தில் 'மற்றது' என்று உள்ளது அசத்தும் என்று விவ ரணம் செய்யப்பட்டது. இனி ஒன்றுடன் மாறனும தன்மைகள் ஒரிடமமைக்த எப்படியெனில் அதற்கு ஏது சக் தியென்றார். ஈண்டு சக்தி என்றது அவர்வசனீயகிமைபொருந்தியமாயையே. இயல்பில்நிர்விகாரத்தமும்சேர்க்கையில் விகாரமும் என்று விரோதபரிகாரம் செய்யவும், அதில் சூக்கும விசாரம் செய்தால் சத்து என்ற அம்சம், பிரமம்; மற் றது தோற்றம்—மாயாமயமாம், இனி மாயை அனிர்வசனியமும் ஆன்மா பொருள் நிர்வசனியமுமானால் அம்மாயை யை யுபாதியாய்ப் பெற்ற ஈசுவரன் வேறோவெனில் கூறுகின்றார்—நிர்வசனியம் என்பதாதியால், இங்கு நிர்வசனியம் என்றது—'இதுநிங்கால் சொல்லப்பட்டது' என்ற வேதத்தால் துணிந்தோதப் பெற்றது. 'அனிர்வசனியம்' என்றது உலகப் பொருள் மேனின்றது. ஆயின் இம்மாயாமயப்ரஞ்சம் அதிஷ்டான சூன்யமோவெனில் அற்றன்று. ஆதாரமு ம் அதுவே. ஆதாரம் என்றதும் அதிஷ்டானமென்பதும் ஒக்கும். அரவத்திற்குகயிறும் நீரில் கானலும்போல் உலகத் துக்கதிஷ்டானம் ப்ரம்பொருள் என்பது கருத்து. நிராதாரம் உலகவஸ்து தோற்றல் மாத்திரமாதலால் அதிஷ்டானமே சத்யமாகவேண்டும். மற்றது அங்ஙனமாகாதேயெனில், உமக்கு வந்தகெடுதியாது? அங்ஙனமே என்கிறார். 'சத்யமும் என்பதாதியால் அதனுருன் ஸ்ரீ ஜகத்குருஸ்வாமிகள்; 'மெய்யையும் பொய்யையும் கலந்தது' என்றுபாடியத்தில் வழங்கினர். இனிச் சத்தும் நிர்வசனியமும் அதிஷ்டானமும் சத்யமும் பிரமமும் அதுவே; மற்றது அங்ஙனமில்லாவி டில் 'அனிர்வசனியமும் ஆதாரமுமான வஸ்துவின் அபயப்பிரதிஷ்டை அடைவான்' என்றது எங்ஙனமெனில், நோ க்குவானை நோக்கி நோக்கப்படும் பொருளின்வேறுபடுமாகவே யுத்தமாதிகாரியை நோக்கியது சொருபமாத்திர மாகையால், அதையனுபவிக்கவியலாதபோது மேற்கண்டபடியதவாம் எனக்கொண்டு விரோதபரிகாரம் செய்யவேண் டும். மேல் சர்வவேதாந்த சாரத்தையும் சேர்த்துரை செய்கின்றார். அதிகம் என்பதால் எது பலவசனங்களால் பல விடம் சொல்லப்பட்டது. அது ஆத்துமசொருபமான பிரம்மமேயன்றி வேறில்லை. எ—று அக

[illegible]

பொ—ள். ஸத்யமும், ஞானமும், அனந்தமும் ஆனந்தமும் எனவேதத்திலஎப்பிரமம, கேழ்க்கப்பட்டது அது உள்ளத்தில் பிரத்யகாத்ம ரூபமாத்திரயாய்விளங்குகின்தறதை ஓதுவிஜ அறிந்திடு. எ—து

வி—ரை. ஸத்யமும் ஞானமும் அனந்தமும எப்பிரமம் 'ஆனந்தம் பிரம்மமென்றறிந்தான்' என்ற சுருதிகளில் கூறப்பட்ட விலக்ஷணமமைந்த வஸ்துவே, தகராகாசத்துள்ளது- அங்குஷ்ட அளவையுள்ளவன் புருடன்,ஒன்றும் மனிதர் இதயத்துள்ளான், மனிதர்காள்! பிரத்யக்கு சர்வதோமுகன் உள்ளான் என்பதாதி வேதங்களால் என்றறியவேண்டும் என்றார். இதனுல் தகரத்தில் வழிபடவேண்டிய சிதாகாச மூர்த்தியும் பிரத்யகாத்மரூபனே என்றேற்பட்டது- 'இரண்டு பக்ஷிகள்' என்று தொடங்கிய சுருதி உபாதிபேதத்தாலமைந்த வேற்றுமையே அனுவதிக்கின்றதெனக் கொள்ளவேண்டும். அங்ஙனமே இப்ராணம் அவ்வேதார்த்தத்தைக் குறித்தலால் என்பதாதி மற்றோரிடம் விரியும்.

இனி அதை யறிவதிற் பயனைக் கூறுகின்றார்,

பொ—ள். இதயத்துள்ள மோகம் சிதறும் ஸம்சயங்கள் எல்லாம் ஒழியும், அந்த பரமான்மாவைக் கண்டவுடன் இவன் கன்மங்களெல்லாம் தொலையும். எ—து

வி—ரை. இது வேதத்தில் உள்ள வாக்கியமே, இறுதியில் மட்டில் 'பராவரன்' என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாக பரமான்மாவென்ற சொல்லமைக்கப்பட்டது. இஃது முண்டகோபநிடதம் 2- வது அத்தியாயத்தில் எட்டாவது வசனம். இதன் பொருள் —'அந்த' அனேக வேதாந்தங்களில் எடுத்து விளக்கப்பெற்ற பரமான்மாவை ப்ரம்மரூபமதை அல்லது பரமனும் ஆன்மாவுமாய் நின்றதை அதாவது ஹிருதயாகாசத்தில் ஜீவனுமந்தர்யாமியாயும் உள்ளதை என்றும் பொருட்படுத்தலாம். இதுவே யுசிதம்- வேதத்தில் கண்ட 'பராபரச் சொல்லுக்கு இது வியக்கியானமாதலால் என்க. மூலத்தில் அவரன் என்றபதத்திற்குப் பதிலாக ஈண்டு ஆன்மா என்ற பதம் அமைக்கப்பட்டது * 'அந்த பராவரன்' என்றது தோற்றமாத்திரையாய நின்றதுவித பிரபஞ்சத்திக்கு அதிட்டானமாய் நின்ற பொருளைக் குறித்தது. 'அதைக்கண்டவுடன்' என்றது அதிட்டானத்தை யறிந்தவுடன் இதயத்துள்ள கிரந்தி சிதறும். இதயத்தில் ஐந்து சித்திரம் முதலிய லக்ஷணம் நிறைந்த சிவந்த மாம்ஸ பிண்டாகாரமான இதயகமலத்தில் உள்ள கிரந்தி ஜீவபரங்களை வேறுபடுத்தும் மாயையவித்தை யெனப்படுமுபாதிகள் சிதறும் தொலையும். ஆதலாற்றான் பந்தாவஸ்தையில் ஜீவபரபேதத்தை 'இரண்டு பக்ஷிகள்' என்று சுருதிகளால் அனுவதித்த முக்தியில் 'ஒரே விருட்சத்திற் புருடனுள்ளான், அசுவதந்திரனாய் துயரமடைந்தான்' என்று அடுத்திருக்குமீசனைக்காண்பான், அன்றவன் பெருமையடையப் பெறுவான்' என்றுப்ரம்மீபாவம் சொல்லப்பட்டது. அங்ஙனமின்றி இதன் கிரந்தி யென்பது ஐயமாதிமானஸஸங்

ஹ்ருதயக்ரந்திஶ்சித்யந்தே ஸர்வஸம்ஶயா: க்ஷீயந்தே சாஸ்ய கர்மாணி தஸ்மிந் த்ருஷ்டே பராவரே [illegible]

[illegible]

கற்டம் எனப்பிறகொள்ளும் பொருள் ஒவ்வாது. அங்ஙனமாயின் 'எலலாசம்சயங்களும் ஒழியும என்றது கூறியது கூற்ரும். இதுவே இதன் பொருள். ஏனெனில், இதற்கடுத்த மூன் மந்திரத்தில் 'எவன் சர்வஞ்ஞன் சர்வவித்துஎவன்மகிமை புவியிலுள்ளது திவ்யப்ரம்ம புரமான ஆகாயத்தில் இவ்வான்மா நிகழ்வான் மனோமயன் பிராணசரீரநேதா அன்னத்திலிதயத்தைத் தழுவியிருப்பான் அவனையறிவால் தீரர் காண்பார் ஆனந்தரூபனும் அமுதனுமாய் விளங்குவான் என்று ஆன்மசொருபதரிசன சொல்லப்பட்டது. இதன் பொருட்டுணிபு—சர்வஞ்ஞத்தவவாதி குணங்கள் ஏற்றப்பெற்ற மாயாசபளப் பிரம்மம் திவ்விய ப்ரம்மபுரமெனப்படும் இருதயத்திட புகுந்துள்ளது ,அன்னமய சரீரத்திலும் மனோமய ஜீவரூபமாய் இதயத்திலும் உள்ளதுவே அந்தக்கரண வ்ருத்தி பெற்றது. அவ்விரண்டிலும் உள்ள காரண காரியவுபாதிகள் ஒழியவேஆனந்தாமிர்த சுப்பிரகாசவடிவமாகப் பெரியோர் அதை ஒன்றாகக் காண்பார்' என்பது, இவ்விதம் பூர்வமந்திரத்தில சொலலப்பட்ட தரிசனததின் பயனே இதுவென மந்திரம கூறியது.—ஆன்ம தரிசன சமகாலமான உபாதிக்ஷயம் ஆன்மதெர்சன காரியமென்றுபசரிக்கப்படுகிறது. ஆதலாற்றான் தைத்திரீய உபநிடதமும் 'யாது இந்த இதயத்துள்ளவாகாயம் அதிலுள்ளான் புருடன் மனோமயன்' என்றது. இனி இத்தரிசனத்தாலஉபாதி ஒழிவதால்மட்டில் உண்டாம் பயன் யாதெனக் கூறுகின்ரூர் 'சம்சயங்கள்' என்பதாதி வாக்கியத்தால் 'சம்சயங்கள் எல்லாம்' என்றது உலகம சத்தா அசத்தா ஆன்மபேதாபேதனு அல்லவா என்பதாதிகளெல்லாவற்றையும் சேர்ததேயுள்ளது- இதனுல் ஜடஜீவேசுவரப் பொருள்களில உதிக்கும சம்சயங்களெல்லாம் சேர்ந்தால் அது உலகரூபங்கள் ஆகும். விகற்பங்களெல்லாமற்றிடவே சொரூபம் பிரகாசிக்குமாகையால் அவை தொலையுமாறங்கேற்றது. மேற்கண்ட சம்சயம் ஒழிவதுமட்டில் புருடார்த்தமோவெனில், அன்று 'இவன் கன்மங்களை' என்பதாதி வாக்கியத்தால் வாஸனுக்ஷயம் பரமபலமாகக்காட்டுகின்ரூர். இவ்வித்துவானுடையகனமங்கள்= சஞ்சியாதிகள்மீண்டும்பிறப்பிறப்புக்களுக்கு ஹேதுவான கன்மங்களெல்லாம் இங்கு 'கன்மங்கள்'என்று எடுக்கப்பட்டன. தொலைகின்றன=தத்துவமறியப்படவேயெல்லாப்பசமும் தொலையும். தேவனை யறிந்தவன் எல்லாப் பாசங்களையும் ஒழிப்பான் என்பதாதி வேதவாக்கியங்கள் இதனைப் பொருட்படுத்தப்பட்டன- இது நிற்க இங்கு கன்மங்கள் என்ற சொல்லுக்குப் பிராரத்தமும் பொருளானல் 'அதுவே போகத்தாற்றான் நசிக்கும்' என்ற சித்தாந்தம் சிதையும் விதரன், தர்மவியாதாதிகளோருக்கு ஜன்மாந்தர ஞானமேயுள்ளது. எனவும் பிரார்த்தசேடமே இச்சன்மம் எனவும் ஆசாரியர்கள் கண்ட சித்தாந்தமும் அவலமாம். மேலும் பிராரத்தமும் ப்ரம்மஞானத்தால் ஒழிந்திடுமேல் ஞானவான்களுக்குப புனர் ஜன்மம் கூடாது; மேலும் தர்மபக்ஷி புகன்

[illegible]

———

...வாயசங்களின் ஜன்மங்களுக்குத்தான் தான் கதியென்ன என்பதாதி பல கேள்விகள் தோன்றுவதால் அதில் சித்தாந்தம் கூறுவாம். தேவனை யறிந்தவன் எல்லாப் பாசங்களையு மொழிப்பான் என்றவிடம் எல்லாம் என்னும் சொல்லாலும் இவன் கன்மங்கள் என்ற சுருதியாலும் கன்மங்கள் என்ற * பன்மையாலும் முக்தியென்றதில் ஆனந்தக் குறைவு சிறிதும் கூடாது பற்றியும், பிராரத்தமும ஞானத்தால் நசிக்கும் என்றே ஒப்பவேண்டும் ஆதலாற்றான் எங்ஙனம் வளர்ந்த நெருப்பு (ஈரம் உலர்ந்தது என்ற வேற்றுமையிராத) கட்டைகளைக் கொளுத்தும் (அங்ஙனம்) ஞானாக்னி சர்வகன்மங்களையும் சாம்பலாக்கும் ஓ அர்ஜுனா' என்று கீதையில் உள்ளது. இங்கு 'சர்வம்' என்ற விசேஷணம் அவ்வவ் வர்த்தமானங்களில் உள்ள அநேககன்மங்களைப்பற்றிய வேற்றுமை கொண்டு ,கன்மங்களை, என்றவிடத்துப் பன்மையைப்பயன்படுத்தும் சித்தாந்தத்தைத் தடுக்கவே கொடுக்கப்பட்டது. இங்ஙனமாயின் முற்கூறிப்போந்த விதுரதர்மவியாதாதி சரித்திரப் பொருத்தம் எங்ஙனமெனில், அறியாது கூறினாய் கேட்பாயாக. இவர் அபரோக்ஷ சாக்ஷாத்காரம் பெற்றவரல்ல. மேற்கண்ட சர்வகர்மக்ஷயம் அபரோட்சானுபூதிமான்களுக்கே யன்றிவேறில்லை- அவர்க்கே மீக்ஷியில்லாப் பெருவாழ்வும் குறைவில்லா ஆனந்தமும் இனி முற்காட்டிய விதுராதியர் எப்படியர் எனில் அவர் முற்பிறப்பில் சமாதி சாதன மனையப்பெற்றுச் சற்குருநாதனை யடைந்து கேட்டல் சிந்தித்தல் இரு பகுதி பூர்ணமான காலம் ஜன்மம் இடைநேர்ந்தவர்கள். அவ்வளவுமட்டிலுள்ள வுபசாரஞானத்துக்குப் பிரார்த்த நாசம் செய்யு மாற்றலின்மையால் வேறு ஜன்மமடைய நேர்ந்தது. முற்பவத்திற்றனே கேட்டலும் சிந்தித்தலும் ஒழிந்தமையால் இப்பவத்தில் தெளிதல் கூட நிஷ்டைபெற்று முக்திபெற்றனர். அற்றேல சுசிகளும் ஸ்ரீமான்களுமான பெரியோர் கிருகத்தில் யோகப்ரஷ்டர் பிறப்பார், 'அல்லது யோகிகள் குலத்திற்றனே பிறப்பார் ஓ பாரதாகேள்' ! என்பதாதி வசனங்களுக்குக் கதியென்ன ஜடபாரதர் மானுகப்பிறந்தது அவலமாகாதோவெனின் அற்றன்று. அது யோகத்தில் தவறியவர்கதி. இது ஞானமார்க்கத்தில் தவறியவர் கதியெனப்பாகுபாடறிந்து விஷயவிபாகம் செய்யதாலென்க- இனி யோகம் ஞானசாதகமாயினும் அதுவே ஞானமாவதில்லை மேற்கண்ட வசனங்களும் 'எங்ஙனம் வளர்ந்த அக்கினி' என்பதாதி வசனங்களும் கீதாசாஸ்திரத்திற்றனே காணப்படுதலால் ஒன்றுடன் ஒன்று முரணுவழி மேற்கண்டபடி பொருள் உரைப்பதே பொருந்தும் என்க- ஆகவே அபரோட்சசாட்சாத்காரம பிறந்தவர்க்கு எவ்வித பிராரத்தங்களும் மனவிட்சேபத்திற் கேதுவ காதெனக் காட்டப்பட்டது. இது கீற்க வேறுசிலர்கூறுமசித்தாந்தமாவது:—'பிராரத்தம் போகத்தற்றான் நசிக்கும். இங்ஙனமாயின் ஞானாக்னி எல்லாக்கன்மங்களையும் நசிப்பிக்கும்' என்றது எங்ஙனமொவ்வுமெனில், யோகபலத்தால் எவ்வளவு பிராரத்தபலன்களை அனுபவிக்கவேண்டுமோ அதுவரை அதே சரீரத்தை வைத்துக்கொண்டு, வரும் பவங்களில் அனுபவிக்கவேண்டியவைகளையும் அனுபவித்து, பிராரத்தத்

[illegible]

னைச் துலைத்துப் பிறகே விதேகமடைவான் என்பது அதன் கருத்து. அங்ஙனமே சௌபரி நாராயணி-ருதிபுண்டர் முதலிய யோகிகள் கதைகள் ஒவ்வுகின்றன. என்றனர் அஃது கூடாது- எல்லாக்கன்மங்களையும் நாம்பலாக்கும், என்பதாதி கீதா விரோதத்தால் என்க. மேலும் கேட்டலாதிகளால் கர்த்திருத்துவம் போக்திருத்துவம் முதலிய அத்தியாசங்கள் துலைந்திட்டவிடத்தில் பலத்தையனுபவிக்க வேண்டி ஆதாரப் பொருளின்மையால் அது கூடாததேயாம் என்க. பினனும் எச்சரீரத்தில் மனிதனுக்கபரோட்சம் பிறக்கும், அது சுத்த புண்ணிய சரீரம் எனப்படவேண்டும். அதிற்றானே அனேக பிராரத்தபலானுபவம் உளதாமாயின் இதை எவனும் விரும்பானன்றோ ஆதலால் தீவ்ரதரவைராக்ய பாக்யம் பெறுதவர்க்கே பிராரத்த பலபோகத்தை எதிர்பார்த்த சாத்தாபரோட்சம் பிறக்கும்- லிங்கசரீரபங்கமனோ விலயங்களுடன் கூடிய திவ்விய சுருபசம்விதபிவ்வியக்தி க்ஷணத்தில் அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்தனுப் சேஷிக்கும் பரமுத்தனிடம் பிராரத்தம் உண்டென்பது பிரசண்ட சூரியமண்டலத்தில் ஓர் மூலையில் அகண்ட இருள் உண்டெனச் சாதிப்பதுபோல் எவ்வாற்றானும் மியையாதென்க இங்ஙனம் முதலில் அறியவிரும்பத்தக்கது ப்ரம்மமே என்றுபதேசித்து அதனிலக்கணமும் இஃதெனதுணிந்தோதப்பட்டது இவ்விலக்ஷணமும் சொரூபம், தடஸ்தம் என இருபகுபாடுகளுடன் சொல்லப்பட்டது. அப்பொருளையறிவதற்களவைகள் வேதாந்தங்களே எனவும் குறிக்கப்பட்டன. மேல் சர்வவேதாந்தவாக்கியங்களும் ப்ரமத்தினிடமே சமன்வயமடையும் வழியை முதலில் உபதேசிக்கத் தவக்கி ஸ்பஷ்டமாய் ப்ரம்மப்பிரதிபாதக வசனங்களை முதலில் சமன்வயம் செய்யும்வழி ஒருமந்திரத்தை முண்டக உபநிடதத்தில் எடுத்து அதைக்கொண்டு அவ்வுபநிடத்தை முற்றிலும் ஈசனிடம் சமன்வயம் செய்து முடித்தார். இதனால் மந்திரார்த்த ஞானமாத்திரமே பிரயோஜனமல்ல; மற்று அதையறிவதால் உண்டாகும் பயனுமீதெனக்குறிக்கப்பட்டது. (௧௧)

மேற்கண்ட முண்டகவுபநிடதம் அதர்வண வேதாந்த மாகையால் அதன்கருத்து ஈசனிடமமைந்த வழிகாட்டிதலவகாரசாமவேத வுபநிடதமாயகேனவுபநிடத்ததையும் பரமேசுவரனிடம் ஸமன்வயம் செய்கின்றார்.

இ—ள். வாக்கால எது எடுத்துவிரிக்கப்படாதது? இதனால் வாக்குப்பொருளையுணர்த்தும்? அதைப்ரம்மமென நீயறி. அது வாக்குக்கு விஷயமும் அல்ல. வாக்குமல்ல. எ—று.

இதுமுதல் ஆறுசுலோகங்கள் கேனவுபநிடதத்தின் பொருளை விரிப்பன. வாக்கால் எது எடுத்துவிரிக்கப்படாது என்றது, எதனிடம் வாக்கும் மனமும்செல்லாது என்பதாதி வேதங்களையும் தன்வயப்படுத்தியது, 'எதனால் வாக்குப்பொருளையுணர்த்தும்' என்றதற்கு, எந்தசர்வப்பிரகாசக பரமான்மஜோதியால் எதுவும் பிரகாசிக்கும், அதனால் வாக்கிந்திரியமும் பிரகாசிக்கின்றது என்றதுபொருள். வாக்குக்குப்பிரகாசம் என்பது மற்றவர்மனத்தில்பொருள்களை நன்

[illegible]

(அ—கை.) சங்கீர்ணம் சங்கரம் என்பது வேறு ஜாதியர்களென்பதைக்காட்டுகின்றார். மாஹிஷ்யனென்பவனால்கரண்யையினிடத்தில்உண்டுபண்ணப்பட்டபுத்திரன்ரதகாரனெனப்பெயர்பெறுகிறான். இதில் பிரதிலோமர்களை அசத் என்றும் அனுலோமர்களை சத்தென்றும் அறியவேண்டும். (95)

(வி—ரை.) க்ஷத்திரியனால் வைசியஸ்திரீயினிடம் உண்டுபண்ணப்பட்டவன் மாஹிஷ்யன் வைசியனால் சூத்திரஸ்திரீயினிடமிருந்துஜனித்தவள் கரணீ,இவ்விருவர்களுடையயோகத்தால் ரதகாரனென்ற புத்திரன் ஜனிக்கிறான். இவனுக்கு உபநயனம் முதலிய சமஸ்தக்கிரியைகளும் உண்டு. அவ்விதம் வசனமிருப்பதாலென்க. அப்படியேசங்கர். க்ஷத்திரியன். வைசியன்,இவர்களாலுண்டுபண்ணப்பட்டவர்களிடமிருந்து ஜனிப்பவன் ரதகாரனெனப்படுகிறான். இவனுக்கு இஜ்யை. தானம், உபனயநம், முதலிய சம்ஸ்காரமும் அசுவப்பிரதிஷ்டை, ரதசூத்திரம், வாஸ்துவித்யாத்யயனம், முதலிய விருத்திகளு முண்டு என்றார். இவ்விதமே, பிராமணன், க்ஷத்திரியன் முதலியவர்களாலுண்டுபண்ணப்பட்ட மூர்த்தாவஸிக்தன், மாஹிஷ்யன் முதலிய ஸங்கரஜாதிமர்களுக்கும் உபனயநம் முதலியதுண்டெனவறியவேண்டியது. அவர்கட்கும் த்விஜத்வம் என்பதிருப்பதாலென்க. இந்த ஸம்ஞைகள்வேறுஸ்மிருதிகளிற் கூறியிருப்பதாலங்கு நன்குகண்டறிக. இங்கு உதாரணமட்டிலும் காட்டப்பட்டது. ஏனெனில் சங்கீர்ணசங்கரஜாதிகள் அனந்தமாதலாலும அதைச் சொல்லிமுடியாததாலுமென்க. பிரதிலோமர்கள் அஸத்துக்களென்றும், அனுலோமர்கள் ஸத்துக்களென்றும் வியவரிக்கப்படுகிறார்கள். (95)

(அ—கை.) ஸவர்ணர்களான புமான்களுக்கு ஸவர்ணர்களானஸ்திரிகளிடம் ஸவர்ணர்களான் புத்திரர்களுண்டாகிறார்கள் என்று வருணத்தின் காரணத்தைவரைந்தார். இப்போது காரணாந்தரம் கூறுகின்றார்.

ஜாதியேன்மையானது ஏழாவது ஜன்மத்திலாவது ஐந்தாவது ஜன்மத்திலாவதுண்டாகிறது. அவரவர்களுடையகன்மங்கள் மாறுபட்டால் அக்கனமுள்ளவர்கள் போல்உண்டாகிறார்கள் முன்போல் தலைகீழாய் உண்டாகின்றது. 96

(வி—ரை,) ஜாதியாவது மூர்த்தாவஸிக்தன் முதலிய ஜாதி.அச்சாதிக்கு மேன்மையாவது பிராமணன் முதலிய ஜாதியை அடைவதே.அம்மேன்மையானது ஏழாவதினது ஜன்மத்திலாவது ஐந்தாவதிலாவது ஆறிலாவது வரும். அவ்விதம் வியவஸ்தை இருப்பதால். வியவஸ்தையாவது ஓர் பிராம்மணனால் சூத்திர ஸ்திரீயினிடமிருந்து நிஷாத ஜாதிப் பெண் உண்டாகிறாள், அவ

[illegible]

ளும் ஓர்பிராமணனையே விவாகித்துக்கொண்டு அவளும் ஓர்பெண்ணை உண்டு பண்ணுகிறாள். அவளும் பிராமணனால் விவாகிக்கப்பட்டு மற்றொருவளை உண்டுபண்ணுகிறாள். என்ற இக்கிரமப்படி அவளவள் பிராமணனையே விவாகித்துப்பெற்றுவரும் போது ஆறுவது தலைமுறையில் இருக்கிற ஸ்திரீயும் பிராமணனையே அடைந்து புத்திரனை உண்டுபண்ணினால் அப்புத்திரன் பிராமணனாகிறான் பிராமணன் வைசியஸ்திரீயினிடமிருந்து உண்டு பண்ணும் புத்திரி அம்பஷ்டையாகிறாள். அவளும் இதேபிரகாரம் வரும்போது ஐந்தாவதுவள் ஆறுவது பிராமணனைப் பெறுகிறாள். மூர்த்தாவஸிக்தையும் இதே பிரகாரம் நான்கு தலைமுறைக்குப்பிறகு ஐந்தாவது பிராமணனையே உண்டுபண்ணுகிறாள். இவ்விதம் உக்கிரையும் மாஹிஷ்யையும க்ஷத்திரியனால் விவாகிக்கப்பட்டு வரும்போது உக்கிரை ஆறுவதில் க்ஷத்திரியனையும் மாஹிஷ்யை ஐந்தாவதில் க்ஷத்திரியனையும் உண்டுபண்ணுகிறாள். அவ்விதமே காணியும் வைசியனால் விவாகிக்கப்படும் போது ஐந்தாவதில் வைசியனை உண்டுபண்ணுகிறாள் இவ்விதமே மற்றும் கண்டு கொள்க. இன்னும் கன்மங்கள் மாறு பட்டால் அதாவது தன் ஜாதிக்குரியதர்மத்தை ச்செய்யாது வேறு தர்மத்தை அடைவதே. பிராமணன் தனக்கேற்பட்டுள்ள கர்மப்படி ஜீவியாது க்ஷத்திரியதர்மத்தால் ஜீவிப்பது. அதனாலும் ஜீவியாது வைசியாவிருத்தில் ஜீவிப்பது அதனாலு மில்லாது சூத்திர விருத்தியால். க்ஷத்திரியனும் தன் பிழைப்புக் கொடுக்கக்கூடிய விருத்தியால் ஜீவியாது வைசிய விருத்தியாலாவது சூத்திர விருத்தியாலாவது ஜீவிப்பது. வைசியனும் தனதுவிருத்திப்படி ஜீவியாது சூத்திரவிருத்தியால் ஜீவிப்பது என்பது கன்மங்களுடைய மாறுதல். இவ்விதம் மாறுதலேற்படும்போது பிறகு தனக்குக்கஷ்டம் விடிந்தபிறகும் அவ்விருத்தியை விடாதிருப்பானேயாகில், அப்போது ஏழு ஆறு ஐந்து இந்த ஜன்மங்களில் சமானமாகிறான். அதாவது எந்த ஹீனஜாதியின் விருத்தியால் ஜீவிக்கிறானோ அச்சாதியை அடைகிறான் என்பது கருத்து. எவ்விதமெனில் பிராமணன் சூத்திர விருத்தியால் ஜீவித்துக் கொண்டு அதை விடாமலே புத்திரர்களை உண்டுபண்ணி அவனையும் அதே விருத்தியிலேற்படுத்தி இவ்விதம்சந்ததியாகும்போது ஆறுவது சந்ததியிலுள்ள அப்புத்திரன் தான் உண்டுபண்ணும் புத்திரனை சூத்திரனாகவே உண்டுபண்ணுகிறான். அதே பிராமணன் வைசிய விருத்தியால் ஜீவித்து வந்தால் ஆறுவது தலைமுறை வைசியன்தான். க்ஷத்திரிய விருத்தியால் ஜீவித்தால் ஐந்தாவதுவன் க்ஷத்திரியனே. க்ஷத்திரியனும் சூத்திரவிருத்தியால் ஜீவித்து வரும்போது ஆறுவது சூத்திரனையே உண்டுபண்

[illegible]

னுகிறான். வைசிய விருத்தியால் ஐந்தாவதில் வைசியனையே உண்டுபண்ணுகிறான். வைசியனும் சூத்திர விருத்தியை விடாமல் அதிலேயே இருந்தால் அவனது ஐந்தாவது ஜன்மத்தில் சூத்திரனுண்டாகிறான். முன்போல் தலைகீழாய் உண்டாகிறதென்பதின் அர்த்தம் இதற்குமுன் வர்ண சங்கரத்தில் அனுலோமமர்களிவர்களென்றும், பிரதிலோமர்களிவர்களென்றும் காட்டப்பட்டது. சங்கீர்ண சங்கிரஜாதியர்களும் ரதகாரன் உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டது. இப்பேது வர்ணசங்கீர்ண சங்கரஜாதிகளைக் கூறுகின்றனர். தலைகீழாய்=கீழுமேலுமாயும் அதெவ்விதமெனில் எப்படி மூர்த்தாவஸிக்தை யென்னும் ஸ்திரீயினிடத்தில் க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர்களால் புத்திரன் உண்டுபண்ணப் படுகிறானே அதுபோல் அம்பஷ்டையினிடத்தில் வைசிய சூத்திரர்களாலும் நிஷாதியினிடம் சூத்திரனாலும் உண்டுபண்ணப்பட்டவர்கள் தாழ்ந்தவர்கள். இவர்கள் பிரதிலோமர்கள்- அப்படியே மூர்த்தாவசிக்தை, அம்பஷ்டை, நிஷாதி இவர்களிடங்களில் பிராமணனால் உண்டுபண்ணப்பட்டவர்களும் மாஹிஷ்யையினிடத்திலும் உக்கிரையினிடத்திலும் பிராமணனாலும் க்ஷத்திரியனாலும் உண்டுபண்ணப்பட்டவர்களும் 'கரணீ' என்னும் ஸ்திரீயினிடத்தில் பிராமணனாலும், க்ஷத்திரியனாலும், வைசியனாலும் உண்டுபண்ணப்பட்டவர்களும் மேலானவர்கள். இவர்கள் அனுலோமர்களெனப்படுவார்கள்: இவ்விதம் மற்று இடத்திலும் அறிந்துகொள்க. இந்தமேலென்பதும் கீழென்பதும் முன்போல் ஸத், அசத் 96
என்பதையும் அடையுமென்றறிக. வர்ணஜாதி விவேகப் பிரகரணம்

கிருஹஸ்தப் பிரகரணம்-

(அ—கை.) இனி ஸ்ரௌத ஸ்மார்த்தம் எனப்படும் கன்மங்கள் அக்னியில் முடிக்கக் கூடியவை. ஆகவே எந்த அக்கினியில் எது செய்யவேண்டுமென வாசங்கை நிகழ அதைக் கூறுகின்றார்.

கிருஹஸ்தனானவன் ஸ்மார்த்த கன்மாவை விவாகாக்னியிலாவது, தாயாதர்களின் பிரிவுக் கப்புறம் ஏற்பட்ட அக்கினியிலாவது செய்யவேண்டும். ஸ்ரௌத கன்மாவை
யாகாக்னியிற் செய்யவேண்டும். 97

வி—ரை. ஸ்மிருதியிற் கூறப்பட்டுள்ள வைசுவதேவம் முதலிய கன்மாவையும், மற்று லௌகிகமான பாகலட்சணம் முதலிய கன்மாவையும் விவாக காலத்தில் ஸம்ஸ்கரிக்கப்பட்ட அக்னி

[illegible]

[illegible]

லாவது, தாயாதர்களது விபாக காலத்திற்குப்பிறகு ஸ்வீகரிக்கப்பட்ட அக்னியிலாவது, அதாவது நல்ல குலத்தினின்றும் அக்னியைக் கொண்டுவந்து என்ற சம்ஸ்கரிக்கப்பட்ட அக்னியில் என்றர்த்தம். அபிசப்தத்தினர்த்தமாவது கிருஹத்திற்கு யஜமானனாயிருந்தவன் இறந்துபோய் அதன்பிறகு கிரகித்த அக்னியிலாவதென்பதர்த்தம். ஆகவே மூன்றுகாலந் தாண்டிவிட்டால் அப்போது பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று விதிக்கப்படுகிறது. அக்னி ஹோத்திரம் முதலிய கன்மா சுருதியிற் கூறப்படுகிறது. அக்கன்மாவை ஆஹவநீயம் முதலிய யாகாக்னியிற் செய்யவேண்டியது. 97

அ—கை. இனி கிருஹஸ்தனது தர்மங்களைக் கூறுகின்றார்.

த்விஜன் சரீரசம்பந்தமான சிந்தையை முடித்துக்கொண்டு விதிப்படி சௌசம் முதலானதைச் செய்து பிறகு பல் துலக்கிவிட்டு விடியற்கால சந்தியாவந்தன கன்மத்தை முடிக்கவேண்டும். 98

(வி—ரை.) சரீர சம்பந்தமான சிந்தை=மலஜலம் விடுவதை முடித்துக்கொண்டு 'பகலில் காதில் பூணூலேமாட்டி' என்பதாதி முற்கூறிய பிரகாரம் முடித்துக்கொண்டு 'நாற்றமும் மலப்பூச்சுப்போகும்வரை' என்பதாதி முற்கூறிய பிரகாரம் சௌசம்முதலான கன்மாக்களைச் செய்து பிறகு தந்ததாவனம் செய்துகொண்டு விடியற்கால சந்தியை முடிக்கவேண்டும். தந்ததாவன விதியாவது—முள்ளுள்ள விருட்சத்திலிருந்தாவது, பாலுள்ள விருட்சத்திலிருந்தாவது பனிரெண்டு அங்குல நீளமுள்ளதாயும் கட்டைவிரல் நுனிபோல் பெருமனுள்ளதாயும் கணுக்களுடன் கூடியதாயும் எடுக்கப்பட்ட குச்சியால் பல்துலக்கி நாவையும் பரிசுத்தி செய்யவேண்டும். இங்கு விருட்சத்தினின்றும் எடுக்கப்பட்டதென்று கூறியதால் திருணத்தாலும் ஓடு முதலியதாலும் விரலாலும் பல்துலக்கக்கூடா'தென்ற நிஷேதம் ஏற்பட்டது. பலாசமரம், அரசு முதலிய விருக்ஷங்களுடைய குச்சியை உபயோகிக்கக்கூடாதென்ற நிஷேதத்தை வேறு ஸ்மிருதிமூலமாய்க் கண்டறிக. பல்துலக்குவதற்கு மந்திரம்—"ஓ வனஸ்பதியே! எங்களுக்கு நீண்ட ஆயுளையும் பலத்தையும், யசஸையும், காந்தியையும், பிரஜைகளையும், பசுக்களையும், தனங்களையும், பிரமஞானத்தையும், விசேஷ புத்தியையும் கொடுக்கவேண்டுமென்று. இச்சந்தியாவந்தன கன்மாவானது பிரமசரியப்பிரகரணத்திலேயே நன்கு விளக்கப்பட்டனவாயினும்இங்கு மறுபடியும் கூறி

வேதார்தாநதிகச்சேச்ச ஶாஸ்த்ராணி விவிதாநி ச ॥ ௯௯ ॥ உபேயாதீஶ்வரஞ்சைவ
யோகக்ஷேமார்தஸித்தயே । ஸ்நாத்வா தேவாந் பித்ரூம்ஶ்சைவ தர்பயேதர்சயேத்ததா
॥ ௱ ॥ [illegible]

[illegible] ॥ ௯௮ ॥

ஹுத்வேதி [illegible] 'உது த்யஞ்ஜாதவேதஸம்' [illegible] ॥ ௯௯ ॥

உபேயாதிதி [illegible]

யது, பல்துலக்கிய பிறகுதான் செய்யவேண்டுமென்பதைக் காட்டுவதற்காகவே தவிற வேறல்ல. அப்பிரகாணத்திலேயே இதையுமியம் பலாகாதோவெனிற் கூடாதுதான். ஏனெனில்— "பல்துலக்குவதையும், நாட்டியம், கானம் முதலியதையும் பிர்மசாரிஸேவிக்கக்கூடா"தென்றுவிஷேதமேற்பட்டிருப்பதாலென்க. (98)

ஹோமம்செய்து சூரியனை தைவமாயுள்ளமந்திரங்களை ஏகாக்கிரசித்தனயிருந்து ஜபித்துப்பிறகு வேதாந்தங்களையும், நாநாசாஸ்திரங்களையும் தெரிந்து கொள்ளவேண்டியது. (99)

(வி—ரை.) விடியற்கால சந்தியாவந்தனத்திற்குப்பிறகு. ஆஹவனீயாதி அக்னியையாவது, அல்லது ஔபாஸனக்னியையாவது சாஸ்திரப்பிரகாரம் ஸேவித்து அதன் பிறகு சூரியனை தைவமாயுள்ள 'உது த்யஞ்ஜாதவேதஸம்' என்பதாதி மந்திரங்களை ஏகாக்கிரசித்தனயிருந்து ஜபித்து அதன்பிறகு திருக்தம் வியாகரணம் முதலியவேதார்த்தங்களையும் அறியவேண்டும். வேதார்த்தங்களையும் என்றதால் அத்தியயனம் செய்ததையும் மறக்காமல் அப்பியசிக்கவேண்டுமென்று கருத்து. நாநாசாஸ்திரங்கள்=மீமாம்ஸைமுதலியதுகளான தர்மம் அர்த்தம் ஆரோக்கியம் இதுகளையும் அறியவேண்டும். (99)

தனக்குயோகம் க்ஷேமம் சித்திப்பதற்காக ஈசுவரனை அடையவேண்டும். பிறகு ஸ்நாநம்செய்துதேவர்கட்கும் பிதுர்க்களுக்கும் தர்ப்பணம் செய்து பிறகு பூஜைமுதலியது செய்யவேண்டும் (100)

(வி—ரை.) அதன் பிறகு அபிஷேகம் முதலிய குணங்களுடன் கூடிய ஈவரனையாவது அல்லது யோகக்ஷேமத்திற்காகஸத்தாயுள்ள ஸ்ரீமானன புமானையாவது அடையவேண்டும். யோகக்ஷேமமாவது—கிடைக்காமலிருந்தது கிடைப்பது யோகம். கிடைத்திருப்பதைப்பரிபாலிப்பது க்ஷேமம். இங்கு அடையவேண்டுமென்று சொன்னதால் ஸேவையை நிஷேதித்தாயிற்று. ஸேவையாவது- சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டு ஒருவனது ஆக்ஞைக்குள்பட்டிருப்பது தான். அது நாய்க்குசமானமென நிஷேதித்திருப்பதாலென்க. பிறகு மத்தியான்னத்தில் தன் சாகையிற்கூறியிருக்கிற வாருணதிமுதலியதில் ஸ்நாநம் செய்து தேவர்களையும தனது கிருஹ்யத்திற்கூறியிருக்கிறபடி பிதிருக்களையும். பிதிருக்களையும் என்று சொன்னதால் ரிஷிகளையும் கிரகித்துக்கொ

[illegible] ௯௯

[illegible] ௧00

[illegible] ௧0௧

[illegible]

ள்ளவேண்டுமென்று சொன்னதாயிற்று. இவர்களுக்குத்தர்ப்பணம் செய்யவேண்டும் அதன் பிறகு, கந்தம், புஷ்பம், அக்ஷதை முதலியதால் விஷ்ணு, சிவன், பிர்மாமுதலியதேவதைகளுக்கு வேதோக்தமானவாஹனம் ஆஸனம் முதலியதேற்படுத்தி அந்தந்ததேவதைகளது பெயரை நான்காம வேற்றுமையுடனும் இறுதியில் நம: என்ற சப்தத்தையும் கூட்டி சாஸ்திரப்பிரகாரம ஆராதிக்கவேண்டியது. (100)

இதிஹாஸங்களுடன் கூடியவேதம் அதர்வம், புராணம் முதலியதையும் அத்தியாத்ம வித்யையையும், யக்ஞஸித்திப்பதற்காக ஜபிக்கவேண்டும். (101)

(வி—ரை.) அதன்பிறகுவேதம் அதர்வம், புராணம, இதிஹாஸம், அத்யாத்மம்முதலியசமஸ்தத்தையுமாவது அல்லது சிலவற்றையாவது யக்ஞம் ஸித்திப்பதற்காக சாஸ்திரப்படிதன் சக்திக்குத்தக்கபடி ஜபிக்கவேண்டியது. பிறகு பூதயக்ஞமாகிய பலிகர்மாவென்ன, பிதிருயக்ஞமான ஸ்வதை என்ன, தேவயக்ஞமானஹோமமென்ன, பிர்மயக்ஞமானஸ்வாத்தியாயமென்ன, மனுஷ்யயக்ஞமான அதிதிபூஜையென்ன ஆகிய இப்பஞ்சமகாயக்ஞங்களும் நித்தியமானபடியால் பிரதிதினமும் செய்யவேணடும். இப்பஞ்சமகாயக்ஞங்களுக்குப்பலன் கூடியிருப்பதால் இது காம்யமாய் ஏற்படுகிறபடியால் எவ்விதம் நித்தியமாகுமெனின்—இதற்குப்பலம் கூறியது காம்யமென்பதைக்காட்டவந்ததல்ல. மற்று இது மகாபரிசுத்தமான கர்மம் என்பதைமட்டிலும் சொல்லவந்ததெனக் கொள்க. (101)

தேவர்களுக்குஹோமம் செய்து மீறும் அன்னத்தில் பூதபலிகொடுக்கவேண்டும். நாய், சண்டாளன், காக்கை முதலியதற்காகப்பூமியிலும் அன்னத்தைப்போடவேண்டும் 102)

(வி—ரை.) தன் கிருஹ்யத்திற் கூறியிருக்கிறவாறுவைசுவதேவஹோமத்தைச் செய்து அதில்மிஞ்சும் அன்னத்தைக் கொண்டு பூதபலி இடவேண்டும். இங்கு அன்னமென்று சொன்னது பக்குவம் இல்லாததைபபோடக் கூடாதென்று நிஷேதிப்பதற்காக. அதன் பிறகுதன் சக்திக்குத்தக்கவாறு நாய், சண்டாளன், காக்கை முதலியவற்றிற்கும் பூமியிலும் அன்னத்தைப்போடவேண்டும். இங்கு முதலிய வற்றிற்கும் என்று கூறியதால் புழுப்பூச்சிகள், கெட்டரோகமுடையவர்கள் பதிதர்கள் இவர்களுக்கும் போடவேண்டுமென்றர்த்தம். அப்படியேமனுவும்— நாய்கட்கும், பதிதர்கட்கும், சண்டாளர்கட்கும், கெட்டரோகமுடையோர்கட்கும் கா

[illegible] [௧௦௨]

[illegible] [௧௦௩]

[illegible]

௧௦௨॥

க்கைகட்கும்- பூச்சிபுழுக்களுக்குமாக பலியை மெள்ள பூமியிற் போடவேண்டு மென்றார். இவ்விதம் இரவும்பகலும் செய்பவேண்டும். அங்ஙனமே- இரவும்பகலும் ஏற்பட்டஹவிஷ்பத்தாலென்று ஆசுவலாயனரும் கூறியபடியாலென்க. இங்கு சிலர் “பகலிலும் இரவிலும் சமைக்கப்பட்ட அன்னத்தைஹோமம் செய்வேண்டு’ மென்று கூறியதால் இவ்வைசுவதேவமெனும் கர்மாவனது அன்னசம்ஸ்காரத்திற்காக ஏற்பட்டதென்றும் ‘இனிப்பஞ்சமகாயக்ஞத்தைக் கூறுவாம் என்றாம் பிக்கு இவைகளே பஞ்சமகாயக்ஞங்களென்றுகூறி இப்பஞ்சமகாயக்ஞங்களைப் பிரதிதினமும் செய்பவேண்டும்’ என்று நித்யத்துவம்கூறினமையால் புருஷார்த்தத்திற்குமேற்படுகிறது என்று இரண்டிற்கும் இக்கன்மா உபயோகம் என்கிறார்கள். அதுயுக்தமன்று புருஷார்த்தத்துவத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் போது ஸம்ஸ்காரத்திற்கும் என்று சொல்வது சரிவராது. ஏனெனில்— அன்னம் முதலிய திரவியசம்ஸ்காரத்திற்கெனும் பக்ஷம் ஏற்றுக்கொள்ளும்போது வைசுவதேவகன்மாவானது அன்னத்திற்காகவென்றும், புருஷார்த்தமெனும் பக்ஷத்தைஏற்றுக்கொள்ளும்போது திரவியத்திற்காகவைசுவதேவகன்மாவெனவும் ஒன்றற்கொன்று விரோதம் வருதலாலென்க. ஆதலால் புருஷார்த்தமென்று சொல்வது தான்யுக்தம். மகாயக்ஞங்களாலும் யக்ஞங்களாலும் இச்சரீரம் பிரமார்ப்பணம் செய்யப்படுகிறதென்றுவிதி இருத்தலாலும். அப்படியே— வைசுவதேவம் முடிந்ததும் வேறு யாராவது அதிதிவந்தால் அவனுக்குத்தனது சக்திக்குத்தக்கபடி அன்னம் கொடுக்கவேண்டுமேயொழிய பலியைப் பிருக்தக்கூடாது. என்றுவிதியிருப்பதாலும் என்க. புருஷார்த்தமங்கீகரிக்கும்போது வைசுவதேவ கன்மாவைப்பிரதிபாதகமாய் எண்ணக்கூடாது “ஆனபடியால் சாயங்காலமும் விடியற்காலமும்” மெனஉத்பத்தியும் பிரயோகமும், அத்தகைய இப்பஞ்சமகாயக்ஞங்களைப்பிரதிதினம் செய்யவேண்டியதென்று அதிகாரவிதியும் காட்டப்பட்டதென்று முற்றிலும் சரியே, (102)

பிரதிதினமும் பிதிருக்களுக்கும் மனுஷ்யர்களுக்கும் அன்னம் கொடுக்க வேண்டும். அதில்லாவிடில் ஜலமாவது தரவேண்டும். பிரதிதினம் தனது சாகாத்தியயனத்தையும் செய்பவேண்டும். தனக்கென்று சமையல் செய்யக்கூடாது. (103)

...भोज्यातिथिभृत्यांश्च दम्पत्योः शेषभोजनम् ॥१०४॥ आपोशानेनोपरिष्टादधस्तादश्नता तथा । अनग्नममृतं चैव कार्यमन्नं द्विजन्मना ॥ ॥१०५॥ अतिथित्वेन वर्णानां देयं शक्त्यानुपूर्वशः । अप्रणोद्योऽतिथिः सायमपि वाग्भूतृणोदकैः ॥१०६॥ सत्कृत्य भिक्षवे भिक्षा...

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(வி—ரை,) பிரதிதினமும் தனது சக்திக்குத்தகுந்தபடி பிதுருக்களுக்கும் மனுஷ்யர்களுக்கும் அன்னம் கொடுக்கவேண்டும். அன்னமில்லாவிடில் கிழங்கு முதலியவைகளாவது, அதுவுமில்லாவிடில் ஜலமாவது கொடுக்கவேண்டும். பிரதிதினமும் தனது சாகையை மறவாதிருக்கும்பொருட்டு அத்தியயனம் செய்யவேண்டும். தனக்கென்று சமையல் செய்யவே கூடாது. அன்னமென்றுரைத்தது ஸகலர்களும் சாப்பிடக்கூடியதென்பதைத்தெருவிப்பதற்காக. தனக்காக அன்னம் சமையல் செய்யக்கூடாதென்றால், தேவதோத்தேசமாகவே செய்யவேண்டுமென்பது கருத்து. (103)

பாலர்கள், விவாகம் செய்து பிதரு கிருஹத்திலிருக்கும் ஸ்திரீ வயது முதிர்ந்தவர் கர்ப்பிணி, ஆதுரர், கன்னிகை, அதிதி, சேவகன் முதலியவர்களை முதலில் போஜனம் செய்யச் சொல்லி மீத்ததை தம்பதிகள் புசிக்கவேண்டும். (104)

(வி—ரை) இதனர்த்தம் தெரிந்ததே.

புசிக்கும் த்விஜனானவன் ஆபோசனம் என்னும் கர்மாவால் முதலிலும் இறுதியிலும் அன்னத்தை அக்கினியாகவும் அமிர்தமாகவும் செய்யவேண்டும். (105)

(வி—ரை) இங்கு த்விஜன் என்று சொன்னதால் உபனயனம் முதல் சர்வாசிரமஸ்தர்களும் செய்யவேண்டுமென்பதைக் காட்டுவதற்காக. (105)

அதிதிகளாய் வந்த வருணர்களுக்குக் கிரமப்படி கொடுக்கவேண்டும். சாயங்காலம் அதிதி வந்தபோதிலும் அவனைப் போகச் சொல்லாது வாக்காலாவது பூமியாலாவது, திருணத்தாலாவது, ஜலத்தாலாவது சத்காரம் செய்யவேண்டும். (106)

(வி—ரை) வைசுவதேவத்திற்குப் பிறகு அதிதிகளாய்ப் பிராமண க்ஷத்திரியன் முதலிய நான்கு ஜாதியோரும் ஏககாலத்தில் வந்துவிட்டால் அப்போது பிராமணன் முதலிய கிரமப்படிச் செய்யவேண்டும். சாயங்காலத்திலும் அதிதி வந்தால் அப்போது அவனை வீணாய்ப்போகச் சொல்லாது தனது கிருஹத்தில் சாப்பிடத் தருவதற்குத் தக்க வஸ்து யாதொன்றுமில்

[illegible] पारिजाते विष्णुधर्मोत्तरे शालग्रामशिलां वापि चक्राङ्कितशिलां तथा । ब्राह्मणः पूजयेन्नित्यं क्षत्रियादिर्न पूजयेदिति तत्स्पर्शपूजापरम् । अदीक्षितपरमित्यन्ये । विस्तरस्त्वस्मत्पितृकृतपूर्तकमलाकरे निर्णयसिन्धौ च ज्ञेयः । पार्थिवलिङ्गपूजायामप्यधिकारः । मृद्भस्मगोशकृत्पिष्टताम्रकांस्यमयेन वा । कृत्वा लिङ्गं सकृत्पूज्य वसेत्कल्पायुतं दिवीति भविष्योक्तेः । वैदिकमन्त्राभावाच्च । तदुक्तं तत्रैव स्कान्दे, आहरणसंघट्टप्रतिष्ठावाहने [illegible] स्नापनं पूजनं चैव विसर्जनं तथा क्रमात् ॥ हरो महेश्वरश्चैव शूलपाणिः पिनाकधृक् । पशुपतिः शिवश्चैव महादेव इति क्रमात् । भविष्ये । शर्वाय क्षितिमूर्तये नमः, भवाय जलमूर्तये नमः, रुद्राय अग्निमूर्तये नमः, उग्राय वायुमूर्तये नमः भीमाय आकाशमूर्तये नमः । पशुपतये यजमानमूर्तये नमः । महादेवाय सोममूर्तये नमः । ईशानाय सूर्यमूर्तये नमः । मूर्तयोऽष्टौ हव्येशान्ताः पूर्वादिकाः क्रमात् (क) रुद्रयामले पूर्वाद्या [illegible]

...த்தை விட்டு வழுவாதிருந்து விஷ்ணு ஆராதனம் செய்யலாம். அங்ஙனமல்லாதவன் கூடாது என்றது: சாளக்கிராம சிலையிலாவது, சக்கிரம்போல் அடையாளமுள்ள சிலையிலாவது பிராமணன் பூஜை செய்யலாமே தவிர க்ஷத்திரியன் முதலாயினோர் கூடாது என்று பாரிஜாதத்தில் விஷ்ணுதர்மோத்தரத்தில்கூறியவிடத்தில் க்ஷத்திரியன்முதலானவர்தொட்டுப்பூஜிக்கலாகாதென்று மட்டிலும் நிஷேதித்ததெனக் கொள்ளவேண்டும். சிலர் தாந்திரிக தீட்சை பெறாதவனைக்குறித்ததென்கிறார்கள். இதன் விரிவை எம்மாலுரைக்கப்பட்ட பூர்த்த கமலாகரத்திலும் நிர்ணய ஸிந்துவிலும் கண்டறிக. இதுபோல் பார்த்திவ லிங்க பூஜையிலும் அதிகாரம் உண்டு. மண்ணாலும், பஸ்மாவாலும், ஆவின் சாணத்தாலும், மாவினாலும், தாமிரத்தாலும், காம்ஸிபத்தாலும் லிங்கம் செய்து ஒரு தடவை பூஜை செய்தபோதிலும் அவன் அநேக கல்பகாலம் சுவர்க்கத்தில் வசிக்கின்றான் என்று நிதித்துவத்தில் பவிஷ்யத்திற் கூறியதாலென்க. அதில் வைதிக மந்திரமில்லாததாலும் அங்ஙனம் அனுஷ்டிக்கலாமென்றதெனக் கொள்க. அதுவும் அவ்விடத்தே ஸ்காந்தத்தில்— மண்ணைக் கொண்டுவருவதற்கும், சேர்ப்பதற்கும், பிரதிஷ்டை செய்வதற்கும், தேவதையை ஆஹ்வானம் செய்வதற்கும், ஸ்தாபிப்பதற்கும், பூஜிப்பதற்கும், விஸர்ஜனம் செய்வதற்கும் மந்திரமாகக் கிரமமாய் ‘हराय नमः’ महेश्वराय नमः, शूलपाणये नमः. पिनाकधृते नमः- पशुपतये नमः- शिवाय नमः- महादेवाय नमः॥’ என்றே சொல்லப்பட்டுளது. பவிஷ்யத்திலும்:— “शर्वाय क्षितिमूर्तये नमः भवाय जलमूर्तये नमः, रुद्राय अग्निमूर्तये नमः, उग्राय वायुमूर्तये नमः, भीमाय आकाशमूर्तये नमः, पशुपतये यजमानमूर्तये नमः, महादेवाय सोममूर्तये नमः, ईशानाय सूर्यमूर्तये नमः” என ஈசுவரனுக்குஎட்டு மூர்த்திகளேற்பட்டுளது. முன் சொன்னதில் ‘रुद्राय अग्निमूर्तये नमः’ என்றாரம்பித்துக் கடைசிவரை சொல்லிய பின் முன் இரண்டையும் சொல்லி வேதிகையில் லிங்கத்தில் சிவனைப் பிரதிஷ்டை செய்து பூஜிக்க வேண்டும். இங்குபூர்வத்தில ‘हव्येशान्ताः पूर्वादिकाः’ என்றவிடத்து पूर्वादि சப்தத்திக்

[क] रुद्रयामलवचनात् [illegible]

(1) ஆக்னேய திக்கை— அதாவது தென் கிழக்கு மூலையை முடிவில வைத்து, என்றதினால் அது தொடங்கிக் கீழ் திக்கில் முடிப்பதென்பது ஏற்படுகிறது. அதற்குப் பிரமாணம் ருத்திரயாமளத்திலுள்ளதை மேலே காட்டப் போகின்றார்.

[illegible]

—— *) (* ——

[illegible]

——(⁐)*(⁐)——

[illegible]

——(0)——

கைத்தான் குறிக்கின்றது. ஏனெனில் 'சிவனது முன்னிலையிலென்று' ருத்திர யாமளத்தில விதே தித்திருப்பதால். ஆகையால் இங்கு பிரசித்தமான கிழக்கு திக்கைத்தான் குறிக்கின்றது. (அதாவது கிழக்குத்திக்கிலிருந்துதான் பூஜை செய்ய ஆரம்பிக்கவேண்டு மென்பது கருத்து.) இவ்வண்ணமே நவராத்திரியில் தேவீ பூஜை முதலானதுகளிலும் செய்ய வேண்டும். ஆகையால் விந்திய பர்வதத்தில் வசிக்கிறவர்களுக்கு "நவராத்திர் என்பதால்" என்றும்பித்து வைசியர்களாலும், பக்தியுள்ள சூத்திரர்களாலும், மிலேச்சர்களாலும், மற்ற மனிதர்களாலும்என்று மேற்படி ஹேமாத்திரி பவிஷ்யத் புராணத்தில் சொல்லி யிருப்பதால். இம்மாதிரி மிலேச்சர்களும் எல்லாத் திருடர்களும் மந்திரமில்லாமற் பூஜிக்கிறார்கள். ஆனால் தாமச பலத்தைக் கொடுக்கும் இது கிராதர்களுக்கும் சம்மதம் என்று நாராயணீய பவிஷ்யத்தில்சொலலி யிருப்பதாலும் என்க.

—— 0 ——

சூத்திரர்களது விரதோபவாச விசாரம்.

——)(——

அப்படியே சூத்திரர்களுக்கும் விரதோபவாஸம் முதலானதுகளில் அதிகாரமுண்டு. ஏனெனில் அவர்கள் வித்தையைக் காதால் கேட்கலாம், மந்திரத்தைக் காதால் கூட கேட்கக்கூடாது. கீழ் திசையார்கள். வைசியர்களுக்கும், சூத்திரர்களுக்கும் இரண்டு இராத்திரிஉபவாஸ நிஷேத மிருக்கிறது- ஆகையால் வைசிய சூத்திரர்களுள் யாரேனும் அக்ஞானத்தினால உபவாசம் செய்வார்களே யானல் அவர்களுக்கு ஐந்து இராத்திரி அல்லது மூன்று இராத்திரி சுத்திகிடையாது என்று ஹேமாத்திரியில் பவிஷ்யத்தில் சொல்லி யிருப்பதால் என்று சொல்லுகிறார்கள். உண்மையில் ஆரம்பத்தினால் இந்தநிஷேதம் பெரிய தபஸ்ஸைக் குறித்தது. குருசிரேஷ்ட! நவராத்திரியில் ஒன்பது நாளும் உபவாசமிருக்கவேண்டுமென்றுசொல்லி; பிராமணர்களாலும், க்ஷத்திரியர்களாலும், வைசியர்களாலும், சூத்திரர்களாலும், மற்றவர்களாலும், ஸ்திரீகளாலும் அதைச்செய்யும்படி விதித்து 'இதைக்கேள்'என்று பவிஷ்யத்தில் சூத்திரர்களுக்கும் விதித்திருப்பதால்என்க.

——

𑌅𑌥 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃

[illegible] (1) [illegible] (2) [illegible]

சூத்திரனுக்குப் பிராயச்சித்தக் கிரமம்.

இவ்விதமே சூத்திரனுக்குப் பிராயச்சித்தத்தை ஜபமும் ஹோமமு மில்லாமற் செய்து வைக்கவேண்டும். ஆனபடியால் தர்ம மார்க்கத்தினின்று வழுவாயலிருக்கும் சூத்திரனுக்கு ஜபமும் ஹோமமும் இல்லாமல் பிராயச்சித்தம் செய்யவேண்டும் எனமிதாக்ஷரியில் அங்கிரஸ் கூறியிருப்பதாலெனக. இங்கு சூத்திரனுக்கு ஜபம ஹோமம இவை இல்லாமல் பிராயச்சித்தம் செய்து வைக்கவேண்டுமென்ற விடத்தில் சூத்திரனுக்குப் பிராயச்சித்தம் செய்ய வேண்டுமானல் ஜப ஹோமம் இல்லாமல்தான் செய்துவைக்க வேண்டுமென்றர்த்தமா? அல்லது ஜப ஹோமம் இல்லாமல் விதிக்கப்படும் பிராயச்சித்தம் சூத்திரனுக்குத் தான் என்றர்த்தமாவெனில், இரண்டாவது சொன்னதன்று; 'ஏனெனில் காய்ச்சின பாலில் தயிரை ஊற்றி உண்டுபண்ணப்படுவது ஆமிட்சி யெனப்படும் என்ற விடத்துக் கடினமான திரவிய மொன்றும் ஜலத்திரவியம் ஒன்றும் ஆக இரண்டும் உண்டாகின்றது. அவ்விரண்டும் ஒரே கன்மாவில் உபயோகிக்கப்படுகின்றதோவெனநேரும்போது கடினமான ஆமிட்சி வைசுவதேவத்தில் என்றும், மற்றது மற்றொன்றிலுமென்று வாக்கிய பேதம் ஒப்புக்கொள்ள நேரிடுவதுபோல் இங்கும் இரண்டாவது பட்சத்தை ஏற்றுக்கொண்டால் த்விஜர்கள் விஷயத்தில் வாக்கியபேதம் ஒப்புக் கொள்ள நேரிடும். மற்றுசூத்திரனுக்கு விதிக்கப்படும் பிராயச்சித்தம் ஜப ஹோமம் இவை இல்லாமல்தான் செய்ய

(க) [illegible]

[உ] [illegible]

(1) அங்கிரஸ் என்பவர் மூலஸ்மிருதி செய்தவராதலால் அவர் வாக்கியம் சிறந்த பிரமாணமே. ஜபமும், ஹோமமும் முக்கியமாயுள்ளதே நிஷேதிக்கப்பட்டது. மேலே இக்கிரந்த கர்த்தாவானவர் பிரதானமாகிய ஜபஹோம நிஷேதங்களை மறுப்பாராயினும் அவ்வித மறுப்புத் தக்கமூலயுக்தி இல்லாததால் உபேக்ஷிக்கத் தக்கது. அந்தயுக்தி குற்றமுள்ள தென்பதை மேலேகுறிப்பாம்.

(2) ஜபம் ஹோமம் இவைகளில்லாத பிராயச்சித்தத்தை சூத்திரனுக்குச் செய்யவேண்டுமென விதிப்பதிவ்விதியல்ல. மற்று சூத்திரனுக்குப் பிராயச்சித்தம் செய்யும்பொழுது அதற்கு அங்கமான ஜபஹோமங்களையே மறுப்பதிது.

[illegible: Sanskrit passage in Grantha script, 5 lines]

வேண்டு மென்பதே சரியானது. இங்கு சிலர் பிரதான பூதமான ஜப ஹோமம் இவைகட்குத்தான் நிஷேதமே தவிர அங்க பூதமான ஹோமதத்திற்கு நிஷேதமில்லை. ஆனது பற்றித்தான் மகார்ணவ மென்னும் கிரந்தத்திலும் லௌகிகாக்கினியில் ஸ்திரீ சூத்திரர்கட்குப் பிராமணன்மூலமாய் ஹோமம் செய்து வைக்கலாமென்கிறார்கள். அது பிசகு. எல்லாக் கிருச்சிரங்களது ஆரம்பத்திலும் இறுதியிலும் ஆஜ்பத்தாலேயே கிருஹ்பாக்னியில் ஹோமம் வியாஹிருதியை வெவ்வேறாகச் சொல்லிச் செய்யவேண்டும். சிராத்தம் முதலியதும் விரதங்களும் செ

---

(௧) [illegible: Sanskrit note in Grantha script, 2 lines]

(௨) [illegible: Sanskrit note in Grantha script, 7 lines]

---

(1) வியாகிருதிகளென்பன வைதிக மந்திரங்களாதலால் அவைகளை உச்சரிப்பதிலும் கேட்பதிலும் சூத்திரனுக் கதிகாரமில்லாமையால் அதை பிராமண முகத்தில் உச்சரித்து அதனால் முடிக்கவேண்டிய கன்மங்களை முடிப்பது நியாயமேயா மென்ப ததன் கருத்து.

(2) பெண்களுக்கு ஔபாசனக்கினியில் அதிகாரமானது, தம்பதிகளுக்கு அதில் அதிகாரத்தை விதித்த வசனத்தால் ஏற்பட்டமையால் அவர்கட்கு ஹோமம் நிஷேதிக்கப்பட்டது. உண்மையில்பிரதானமாகிய ஜப ஹோமங்களை இங்கு நிஷேதிக்கப்படுகின்றன வென்பது நியாயம். கிருச்சிரம் முதலிய கன்மங்களில் பிரதிநிதியாய் காயத்ரீ ஜபம் முதலிய ஜபமாவது ஹோமமேயாவது எங்கேனும் பிராயச்சித்தமாக விதிக்கப்பட்டால் அதனை சூத்திரர் விஷயத்தில் அன்ய முகத்தாலேயும் வினியோகிக்கக் கூடாதென்பதே அந்த நிஷேதத்தின் பொருள். அப்படிச் சொல்வதே ஜபம் ஹோமம் இரண்டுமில்லாத பிராயச்சித்தத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற விதியின் பொருள். சூத்திரனுக்குப் பிராயச்சித்தம் செய்விக்கும் விஷயத்தில் முக்கியமாய் அவை ஜப ரூபமாயாவது ஹோம ரூபமாயாவ திருந்தால் அதை அவர் விஷயத்தில் செய்யக் கூடாதென்பது முடிந்த கருத்து. உதாரணம்:—ஒருபாபத்திற்கு மூன்று கிருச்சிரங்களைச் செய்வது பிராயச்சித்தம். ஒரு ரோகியான சூத்திரன் அதை விதிப்படி அனுஷ்டிக்கச் சக்தியற்றவன். அவனுக்கு அதற்குப் பிரதிநிதியாய்ச் சாத்தியமான ஒன்றை விதிக்கவேண்டும். ஸ்மி

[illegible]

ருதியிலோர் சாந்திராயணம், மூன்று கிருச்சிரங்கள், முப்பதுனாயிரம் காயத்ரீ ஜபம், சமுத்திரத்தை அடையும் மகா நதியில் முறைப்படி ஸ்நானம் செய்வது இன்னான்கும் சமானமென்றிருக்கிறது. இன்னான்கினுள் சாந்திராயணம் கேவலமகாமந்திரரூபமாகையால் காயத்ரீஜபத்தைத்தவிர்த்து மற்றவைகளுள் சாவேரிஸ்நானமொன்றே பிராமணர் முகத்தால் அவனுக்குச் செய்யவேண்டியதென்றேற்படும். கிருச்சிரம் மூன்றையும் செய்வதற்குச் சக்தியில்லாதவனுக்கு சாந்திராயணம் செய்வது சக்தி இல்லாததால் அதுவும் விலக்கப்பட்டது. அப்படியே எந்தக் கன்மத்தில் பிராயச்சித்தமாக வைதிக ஹோம ரூபமான மிருகாரீஷ்டிபவித்திரேஷ்டி முதலியன விதிக்கப்படுகின்றனவோ அவ்விடத்திலும் குழந்தைகளுக்கு நேரிடும் சுவக்கிரகமென்ற ஓர் ரோகத்தின் பிராயச்சித்தமாக கிருஹ்பாக்னியில் ஹோமம் விதிக்கப்படுமோ அங்கு அந்த கன்மத்தைநீக்கி அதை அதற்குச் சமானமாய் வேறெதனையாவது சூத்திரனுக்குச் செய்யவேண்டும். அப்படிக்கில்லாவிடில் பெண்களுக்கும் குழந்தைப் பர்வத்தில் சுவக்கிரகம் உண்டானால் அவர்கட்கு ஹோமப்பிராயச்சித்தம் செய்விக்க வேண்டும். நேரிடும் சுச்சமண்ட ஹோமம் கணஹோமம் முதலியவற்றிலும் தம்பதிகளுக்கேற்பட்ட சகாதிகாரமபெண்கள் விஷயத்தலபாதிக்கப்படும அவ்விரண்டு ஹோமங்களும்கிருஹ்யாக்னியில் செய்யவேண்டுமெனவும் பிராச்சித்தரூபமாதலாலும் ஸ்திரீகள் விஷயத்தில், அங்கூடாதென நிஷேதிக்கப்படுதலாலுமென்க. பாத்தாவின் முகமாய் நடக்கும் அக்கன்மத்தில் அங்கமாய் நின்று அதன் பயனை அடைவதில அவர்களுக்குக்குற்றமில்லை யென்பதே உண்மை. அவ்விதம் கேவலஹோம ரூபமான பிராச்சித்தங்களில் பிராமணர் முகமாகவும் கூட சூத்திரர்க்கு கதிகாரமில்லை இனி எவ்விதபபிராயச்சித்தத்திலும் ஸ்திரீ சூத்திரர்கட்கு ஹோமம் கூடாதென்றுல் புருடனிருக்க மரித்த பத்னியின் அக்னி விச்சேதப்பிராயச்சித்தம் செய்து பிரேதாதானம்செய்வதும் மறுக்கப்படும். இங்குள்ள ரகசியமிது. நிஷாதஸ்தபதி அதிகரணத்தில் வேடுவரரசனுக்கு வசனத்தால் யாகாதிகாரம் சித்தித்தால் அவனுக்கு யஜமானன் சொல்லவேண்டிய மந்திரங்களையும சொல்லவேண்டி நேரிடுமென்று பூர்வபக்ஷம் செய்து விதியால் கிடைத்த விஷயத்தில் செய்விக்கவேண்டிய தவசியமே என்று ஆசிரியர் ஜைமினிய மகரிஷிசமாதானம் செய்தாரேயன்றி அவனுக்

[illegible]

ய்து பிறகு கோஹிரண்யம் முதலிய தட்சிணைகளும் கொடுக்க வேண்டும். ஸ்திரீகட்கு ஹோமமும் பஞ்சகவ்யமும் செய்விக்கக் கூடாது என்று ஜாபாலியால் கிருகியாக்கினி நியமம் செய்திருப்பதாலும் என்க. ஆனல் அக்கினிக்குப்பிரதி நிதியாய் எதையாவது கல்ப்பித்துக் கொள்ளலாம் அங்கு கிரஹ்யாக்னிதான் நிஷேதிக்கப் பட்டிருக்கிறபடியால் லௌகிகாக்கினி நிஷேதிக்கப் படவில்லை. ஆதல்பற்றி லௌகிகாக்கினியில் ஹோமம் செய்யலாமென்றும்சொல்லக் கூடாது. இங்கு விசேஷமாய் இவ்வக்னிதான் என்று நிச்சமாய்க்குறியாததால் இரண்டிற்கும் நிஷேதம் தானெனவே கொள்ளவேண்டும்.

[illegible]

(க) [illegible]

காக யாகம் செய்விக்கும ரித்விக்குகள் வேதமந்திரத்தை எப்படி உச்சரிக்கலாமெனப்பூர்வபக்ஷம் செய்தாரில்லை. இதனல் நிஷாதஸ்தபதிக்கு யாகம் செய்விக்கவேண்டுமென்ற விதியினலேயே அத்வர்யு முதலியவர்கட்கு மந்திரோச்சாரணம் செய்விப்பதிலதிகாரம்ஏற்படுதலாலென்க. ஆதலால் மந்திரஜபஹோமாதிரூபமான பிராயச்சித்தம் நீங்கலாகமற்ற பிராயச்சித்தத்தில் பிராமணமுகமாய் சூத்திரர்கட்கதிகாரமுண்டென்பதற்காக்ஷேபமில்லை. ஆகையினலே மகார்ணவத்தில் சொல்லப்பட்டது முற்றும் பொருத்தமுடையதே. கிருஹ்யாக்னி இல்லாத விடத்தில் லௌகிகாக்னிஉபயோகப்படுத்துவதே நியாயம். அக்னிக்குப் பிரதிநிதி இல்லையென்ற நிஷேதம் அக்னிக்குஅக்னியல்லாதது ஒன்று பிரதிநிதி ஆகக்கூடாதென்பது தாத்பரியம் உடையதே. எதனலெனின் "[illegible]" ஸ்வாமி, தேவதை, அக்னி, கன்மம் இவைகட்குப்ரதிநிதியில்லையென்று சூத்திரத்தில் அக்கினியுடன்கூடியஎஜமானனும் சேர்த்துப்படிக்கப்படுகிருன். யஜமானன் அல்லது பத்னி இருவரில் ஒருவருடைய சன்னிதானத்திலேயே வைதிகமாகிய அக்னிஹோத்திராதியைச்செய்யலாமென்று பல சூத்திரகாரர்கள் விதித்தலால் யஜமானனுக்குஅடுத்தஸ்தானத்தில் பத்னியும் பிரதிநிதியாகின்ருள். யஜமானனும் பத்னியும் சமானதிகாரிகளென்று எப்போதும் சொல்லக்கூடாது. பூர்ணமந்திராதிகாரம் பெற்ற யஜமானனே முக்கியமென்பது மறுக்கப்படாத உண்மைஎன்பது மற்ருேரிடம் விரியும்.

(1) பார்வண சிராத்தத்தின் ஹோமத்தில் எல்லா ஸ்மிருதி கர்த்தர்களும் ஔபாசனக்னியே வேண்டுமென நிச்சயித்திருந்தாலும் எல்லா நிபந்தனக் காரர்களும் விதுரன் அனுபமீதன் முதலிய வர்கட்குலௌகிகாக்கினியைப் பிரதிநிதியாக ஸ்வீகரித்திருக்கின்ருர்கள். விதுரனயுள்ளவனுக்குக் கூச்மாண்ட ஹோமாதிகளிலும் இதே கதி. ஆகவே சூத்திரனுக்கு லௌகிகாக்னி

[illegible]

[illegible]

சூத்திரனுக்குத் தானத்தில் அதிகாரம்.

ஆதல்பற்றியே மஹாதானங்களிலும் சூத்திரனுக் கதிகாரமுண்டு. ஆதல்பற்றியே ஹிரண்யகர்ப்ப தானத்தில் மத்ஸிய புராணத்திலும், மதனரத்தினம் முதலிய சர்வ கிரந்தங்களிலும் சூத்திரனுக்குப் பதினேரு சம்ஸ்காரங்களும் ஸ்திரீகட்கு ஆறும், நமோமந்திரமும் விதிக்கப்பட்டுளது. மஹாதான விஷயத்தில், மத்ஸிய புராணத்திலும ஸ்திரீகளுக்குக் குண்டங்கள் யோனிபோற் கட்டவேண்டும். சாரதாதிலகத்திலும் வைசியர்கட்கு அர்த்த சந்திரன் போலும் சூத்திரர்கட்கு முக்கோண வடிவமாயு மிருக்கவேண்டும் என்று சூத்திரர்களுக்கும் குண்டம் விர்ணயித்திருப்பதாலும் ஸ்திரீயும் சூத்திரனும் ஒரே தர்மமுடையவர்கள் என்றேற்படுதலாலுமென்க. ஆனதினுலேயே மாத்ஸியத்தில், ஹிரண்யகர்ப்பத்தில் மனிதனுயினும், ஸ்திரீயாயினும்,பிர்மாவினிடத்துண்டான ஸ்வர்ணத்தால்மஹா புண்ணியத்தைச்செய்கிறவனெவனே அவனதுபலனைக் கேள் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆக்கினேயத்தில் காயதேனு தானத்திலும்— ஓ ராஜனே! பிராமணன், க்ஷத்திரியன், வைசியன், சூத்திரன் இவர்களும் முயற்சியுடன் செய்ய வேண்டியது என்ருர். பவிஷ்யோத்தரத்தில் ஹலபங்கத்தி தானத்திலும்- ஓ இராஜ சிரேஷ்டனே! புருடனுவது, ஸ்திரீயாவது மிக்க பக்தியுடன் இந்த தானத்தைச் செய்யவேண்டும். பிர்மாண்டத்தில் சப்தத்வீபதானப் பிரகாணத்தில்—சப்தத்வீப மெனப்படும் இத்தானத்தைக் கீழ்ச் சொல்லிய பிரகாரம் மனிதனுகிலும், ஸ்திரியாகிலும் செய்தால் அவர்கள் பிரமலோகம் சேர்வார்கள் என்ருர். தான்ய பர்வதத்திலும்— மனிதனுகிலும் ஸ்திரீயாகிலும் தேவ விமானம் ஏறி என்

[க] [illegible]

(உ) [illegible]

யில் பிராயச்சித்தாங்க ஹோமம் செய்யலாமென்றது ஆட்சேபமில்லாது முடிந்தது.

(1) நமஸ்காரமே இவனுக்கு மந்திர மென்பது அம்மந்திரத்தை மட்டிலும் அவன் கேட்கவும் சொல்லவும் அதிகாரமுடையவ னென்ற கருத்தால். அவனுக்காக பிராமணன் வைதிக மந்திரங்களை உச்சரித்துக் கொண்டிருந்தாலும் அவைகளை அவன் கேட்கக் கூடாதென்பது உண்மை.

(2) எல்லா ஹோமங்களுக்கும் நிஷேதம் இருந்தால் வசனம் பாதிக்கப்படும்.

[illegible] (௧) [illegible] [௨] [illegible] [௩] [illegible]

யிருக்கிறது. அவ்விடத்தே கார்ப்பாஸாசலத்திலும்—இக்தப்பிரகாரம்ஸ்திரீயாகிலும்புருடனுகிலும் உச்சரித்து சாஸ்திரப்பிரகாரம்என்றுர். திலபர்வதத்திலும—புண்ணியம்குறைந்துபோனதும்அவனும்.அவனது பத்தினியுடன் தர்ம சிந்தையோடு கூடிய இராசனுய்ப் பிறக்கிறுன்.ஸ்திரீயுமங்ஙனமேதான். அப்படித்தான் முற்காலத்தில் மாந்தாதாவும் யுவனுசுவனும் கார்த்தவீரியனும் அவர்களது பத்தினிகளும் இத்தானத்தைச் செய்தார்கள். ஆனுல் இங்கு ஒவ்வொருவனை உத்தேசித்துக் குறித்ததால் அவர்கள் மட்டிற்குமே அதிகார மென்றியம்பலாமா வெனிலஃதன்று. ஏனெனில் அனுவாதத்தால் பலத்தோடு கூடுமானதால் எல்லோரு முரியவர்களென்க. ஆயினும் இங்கு "ஓ அரசனே!" என்று சுட்டிக் கூப்பிடுவதனுல் த்விஜ விஷயம் ஏற்படுதலாலும் த்விஜர்களே இதி லதிகாரம் பெற்றவர்களென்கலாம். அப்படியிருந்தாலும் சிலவிடங்களில் 'நான்கு வருணத்தவர்களும்' என்று சேர்த்துக் குறிப்பதால் சிலவிடங்களில் சூத்சிரர்களும் சிலவிடங்களில் ஸ்திரீகளும் குறிக்கப்படுகிறுர்கள். 'நான்கு வருணத்தவர்களுமென்றதால் சூத்திரனைக்குறிப்பதுபோல் ஸ்திரீயை எவ்விதம் குறிக்குமெனில், சூத்திரர்களு'க்கும் ஸ்ரீகட்கும் ஸமானமானதர்மம் ஏற்பட்டிருப்பதாலும் இருவர்களும் கேட்பதனுல் வித்தையோடு கூடினவர்களாகவும் இருத்தலாலும் இது காமிகமாதலாலு மென்க. ஆதல்பற்றி இதில் சூத்திரனுக் கதிகாரமுண்டென்றேற்பட்டது. அதுவே கூறப்பட்டது— சூத்திரன் பூர்த்த கன்மங்களி லதிகாரம் பெற்றவனே தவிர வைதிகத்திலில்லை. மோக்ஷ தர்மத்திலும்— மந்திரமற்ற பௌஷ்டிககன்மங்களைச்செய்வதாற்சூத்திரர்கள்கெடார்களென்றுர்.பஞ்சகவ்யத்தில்மட்டிலும் ஸ்திரீசளதுவிஷயத்தில்விக

[௧] [illegible]

(௨) [illegible]

[௩] [illegible]

(1) தான மந்திரம் புராணத்திலுள்ளதால் அதை உச்சரிப்பதில் மனிதரெல்லோரும அதிகாரிகாள். இந்தப் பிரகரணத்தில் ஆணல்லது பெண் என்று குறித்ததெல்லாம் சண்டாளர்முதலியவரை குறிக்குமோ வெனிற் குறிக்காது. ஏனெனிற் சிலவிடத்திற் பிராமணர், க்ஷத்திரியர், வைசியர், சூத்திரன் என்றதற்கு விவரணம் காட்டப்படுதலால் நான்கு வருணத்தவர்கட்குட்பட்ட ஆண் பெண்களே அதற்கு அதிகாரிகளென்பததன் பொருள்.

(2) இவ் விஷயத்தில் எவ்வித குறைவுமில்லாத அதிகாரமுண்டு.

(3) பௌஷ்டிகி என்பது அனிஷ்டமான ரோகம் பாபம் முதலியவற்றை நிவர்த்தி செய்வதும் பலம் முதலியவற்றைக் கொடுப்பதுமான கன்மம்.

शूद्रः स्त्रीशूद्रयोः प्राजापत्यं स्यादितिशेषः, पञ्चगव्यं तावत्पीत्वा स्नात्वा पीत्वा शुद्धिमवाप्नुयादिति पराशरोक्तेः। शूद्रे तु न निषेधः यतः अत्रिः, पञ्चगव्यं पिबेच्छूद्रो ब्राह्मणस्तु सुरां पिबेत्। उभौ तौ तुल्यदोषौ च वसतो नरके चिरम्, इति तत्प्रायश्चित्तं विना ज्ञेयम्। विशेषः प्रायश्चित्ताज्ज्ञेयः, सर्वं पूर्तं कुर्यात्, जातूकर्ण्यव्यासादयः शिष्टाचारनिष्ठशूद्रस्याधिकारः पूर्तकार्ये च शूद्रः पूर्तकर्मण्येवाधिक इति व्यासजातूकर्ण्यावाहतुः, पूर्तं तु हेमाद्रौ मदनरत्ने जातूकर्ण्यः — वापीकूपतडागादिदेवताय-तनानि च, अन्नप्रदानमारामाः पूर्तमित्यभिधीयते। तत्रैव नारदः ग्रहोपराग-संपाते सूर्यसंक्रान्तिदौषाच्च द्वादश्यादौ च यद्दानं पूर्तमित्यभिधीयते। तत्रैव शङ्खः— रोगिणां परिचर्या च पूर्तमित्यभिधीयते। तत्रैव व्यासः— ग्रहोपरागेऽप्यपाने च संपत्तौ दौहित्रस्य च। सर्वत्र पूर्तं यद्दानं तत्र अति-दक्षिणाद्यं कर्म। [क] कर्मविपाकोक्तप्रायश्चित्ताधिकारः॥ दानः— दान

ல்பமுண்டு, ஸ்திரீயும் சூத்திரனும் சுத்தியடைவதற்காகப் பிராஜாபத்யம் கொடுக்கவேண்டும். பஞ்சகவ்யமும் ஸ்நானமும் செய்தபின் பானம் செய்தால் சுத்தி யடைகின்றார்கள் என்று பாராசரர் கூறியதாலென்க. ஆனல் சூத்திரனுக்கு நிஷேதம் கிடையாது. இங்கு அத்ரி—பஞ்சகவ்யம் பானம் செய்த சூத்திரனும் கள்ளுண்ட வேதியனும் சமானர்களாகின்றபடியா லிவ்விருவர்களும் 'பூ' என்ற நரகத்தை அடைகின்றார்களென்று, சூத்திரன் பஞ்சகவ்யம் அருந்தலாகாதென நிஷேதித்திருக்கின்றாரே எனில், அது எங்கு மன்று. மற்றுப் பிராயச்சித்தமில்லாமல் பானம்செய்யுமிடத்தேயென் றறிக. இதனை துவிரிவைப்பிராயச்சித்தரத்தினமென்னுங் கிரந்தத்திலறிக. இவ்விதமே பூர்த்தத்திலும்—குளம் வெட்டுவதிலும் கோட்டை கட்டுவதிலும் மகாதானம் முதலியதிலும் சூத்திரனுக் கதிகாரமுண்டு. சூத்திரன் பூர்த்தம் முதலிய தர்மத்தில திகாரம் பெற்றவனே யொழிய வைதிக தர்மத்திலில்லை என்று வியாஸர் ஜாதூகர்ணியர் எனபவர்கள் கூறுகின்றார்கள். பூர்த்தமென்பதை ஹேமாத்ரியிலும் மதனரத்தினத்திலும் ஜாதூகர்ணியர் என்பவர் கூறுகின்றார். குளம், கிணறு, பெரிய தடாகங்கள், தேவாலயங்கள், அன்னதானம்செய்தல், உத்தியானவனம் இவைகள் ஏற்படுத்தப் படுவதற்குப் பூர்த்தம எனப் பெயர். அங்கேயே நாரதர்—கிரஹங்களது பீடையிலும், அதாவது, சந்திர சூரியாதி கிரகண காலங்களிலும், சூரியனது சங்கிரமண காலங்களிலும் த்வாதசி முதலிய தினங்களிலும் தானம செய்வது பூர்த்தமெனப் படுமென்றார். சங்கர்— ரோகிகளுக் குதவுவதும் பூர்த்தமெனப் படுமென்றார் அங்கேயே வேறுஸ்

(क) कर्मविपाकोक्तप्रायश्चित्ताधिकारविषये शूद्रस्य स्त्रीणां च [illegible] नित्यं [illegible] इति वचनात् [illegible] होमादिकं [illegible] अग्न्याधानादिविषये श्रौत-स्मार्तविशेषकाण्डे [illegible]

(1) கர்ம விபாகத்திற் குறிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தங்களில அதிகாரத்தைக் குறிக்குமிடம் சிரௌத ஸ்மார்த்தாக்னி கர்மங்களை அங்கமாயுடைய தானங்கள் விதிக்கபபட்டமையால சூத்திரனுக்கு அரசனுக்கு ஆஹிதாக்கினியாகிய பிராமணனைக் கொண்டு ராஜ்யத்திற் றோன்றிய அநாவிருஷ்டியை நிவர்த்தி செய்ய காரீரீஷ்டி செய்விப்பதிலும, ராஜ்யத்திற் குண்டான பீடையை நிவர்த்தி செய்ய சாந்திஹோமாதிகளைச் செய்ய அதிகார முண்டென்று ஏற்படுகிறது. அப்படியே ஆயுஷ்ய ஹோமம் தேவாலயம முதலியவற்றில் ஸ்ரீ ருத்திராபிஷேகம இவைகளை பிராம்மண முகமாய்ச் செய்யவேண்டும்.

[illegible]

[illegible]

—)** * **(—

[illegible]

மிருதியில்— சந்திர சூரிய கிரகண காலங்களிலும், சூரியனது சங்கிரமண காலங்களிலும், வெளி த்திண்ணையிலும் கொடுக்கப்படுகிற தானம் பூர்த்த மெனப் படுகிறது என்றார். ஆதல்பற்றி கர்மவிபாகம் முதலியதாற் செய்ய வேண்டிய தானத்திலும் அதிகாரம் பெற்றவனே. மனு— ஐஷ்டிகமான தான தர்மத்தையும் பௌஷ்டிகமான தான தர்மத்தையும் நித்திய மனுஷ்டிக்கவேண்டும். சிரௌத ஸ்பார்த்தாக்கினி கர்மாங்கமான தானம் ஐஷ்டிகமெனவும், இஷ்டமானது பௌஷ்டிகமெனவும் கூறப்படுகிறது என்றார். வியாசரும்— ஓ தர்ம புத்திரனே! நான்கு வருணத்தவர்கட்கும் நான்கு ஆசிரமத்தவர்கட்கும் சமமான தான தர்மத்தை யான் வியாசர் கூறியபடி சொல்லுகிறேன் என்றார். இதனது விசேஷத்தை எம்மா லியற்றப்பட்டுள்ள தான கமலாகரத்திற் கண்டறிக.

—]□[—

சூத்திரன் வைதிக மந்திரத்துடன் கூடிய கன்மத்தை அனுஷ்டிக்க வேண்டிய பிரகாரம்.

—())(()—

இங்கு எங்கெங்கு வைதிக மந்திரத்துடன் கூடிய மஹாதானம் குளம் இவைகளை யுண்டுபண்ணுவது முதலிய கன்மங்களில் விதி பலத்தால் ஆதானங்களிலும் 'ரதகாரன்' என்ற ஜாதியோனுக்குப்போல் சூத்திரனுக்கும் அதிகாரம் உண்டென விதித்துளதோ, அங்கு இரண்டுவித சமாதானமுண்டு. வைதிக மந்திரத்தை விலக்கிப் பிராமணர் மூலமாய்ச் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்பது ஒன்று. ஏனெனில்—மந்திரமில்லாமல் பௌஷ்டிகமான கிரியைகளைச் செய்வதால் நிந்தியனாக மாட்டானென்று மோட்ச தர்மங்களில் வியாசர் கூறியிருப்பதாலென்க. மனுவும்— தர்மத்தைத் தெரிந்துகொண்டு தர்மத்தைச் செய்யவேண்டு மென்று இச்சையுடன் சத்துக்களது தர்ம மார்க்கத்தை அடைந்து மந்திரத்தை மட்டிலும் விலக்கிச் செய்தாலவர்கள் ஒருபோதும் கெடார்கள். மிக்க கீர்த்தியையும் அடைவார்கள். ஆனால் மேதாதிதி என்பவர் மந்திரமில்லாமல் இருக்கின்ற விரதம் உபவாசம் முதலிய கன்மங்களை அனுஷ்டிக்கும் சூத்திரர்கள் நிந்திதர்களாகார்கள். மந்திரத்துடன் கூடினவற்றில் மந்திரங்களை விட்டனுஷ்டிக்கவேண்டும். மந்திரத்துடன் கூடிய விதிகள் சூத்திரர்களை உத்தேசித்து விதிக்கப்பட்டாமையால்மந்திரமில்லாததை அனுஷ்டிப்பதற்குத் தான் சப்தம் இடம் கொடுக்குமென்று கூறியிருக்கின்றாரே எனில் அஃதன்று. வேடனையும்,இராஜனையும் இருப்பவனுக்கு யாகம் செய்விக்கலாமென்றது போல் முக்கியமாய்க் குறித்தமையால் மந்திரமில்லாத இடமென்று விதிக்கப்படா

[illegible]

[illegible]

[illegible]

மையாலென்க. இவ்வித மியம்பாவிடில் மந்திரமில்லாத விரதம் உபவாசம் முதலிய வற்றிலும் சூத்திரனுக் கதிகாரமில்லையென் றேற்படுதலால் விதித்ததே வியர்த்தமாய் ஏற்படும். ஆகையா லிது விதித்தது வியக்தமாக ஏற்படுவதிற் காகத்தான். மற்றும் சிலர் சொல்வதாவது—

—0—

பிராமணர் முகமாகவும் வைதிகமந்திர பூர்வமாகவும் சூத்திரனுக்கு ஹோமம் முதலிய துண்டென்பது.

பிராமணர்களால் வைதிக மந்திரத்தாலேயே ஹோமம் முதலியது செய்து கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் அவ்விதமே இனிச் சொல்லப் போகிறபடி பாராசரரும் கூறியிருப்பதாலென்க. மாதவீயத்திலும் இவ்விதமே. ஆசாரியனே சொல்லவேண்டிய பௌராண மந்திரங்களில் பாடமுண்டு. யாஜமானங்களில் பாடம்தானென்ன கல்பதரு,ஸ்மார்த்த கௌடம் முதலிய கிரந்தங்களை அவர்கள் கேட்க வேண்டுமென்று விதித்திருப்பதால் கேட்பது தான் யுக்திபிரகாரம் நியாயமாய் ஏற்படும். அதனாலுண்டாகும் ஞானமே அவர்களுக்கு முக்கியமான அங்கம். வைதிகமான யாஜமானத்தில் மட்டில் நமஸ்காரம் மட்டிலும் தான் நமஸ்காரமந்திரமேஇவனுக்கு அனுவதிக்கப்பட்டதெனக் கௌதமர் கூறியதாலென்க.கௌடமைதிலர்களும் இங்ஙனமே இயம்பினார்கள். இவ்விதமே இரண்டு பக்ஷமும் முகமுடைய சோதனத்திலும் நமோ மந்திரத்தாலேயே ஹோமம் செய்யவேண்டும். 'நம' என்ற சப்தம் யக்ஞரூபம் என்று சுருதி கூறியிருப்பதாலுமென்க. இவனுக்கு 'நமஸ்கார மந்திரமே' என்றவிடத்து 'இவனுக்கு' என்று ஆறுவதுவேற்றுமையாய்க்காட்டப்பட் டிருக்கின்றபடியால் யஜமானனுக்கு யாஜ்யை என்றது போல அவனது சம்பந்தமாய் ஏற்படுதலால் பௌராண மந்திரமும் வேதியர் முகமாய்ச் சொல்ல வேண்டும். 'மந்திரமற்றசூத்திரன் வேதியனால் மந்திரமுறைக்கப்படுகிறான்' என்று முற்கூறியவாராக வசனமிருப்பதாலென்க. ஆனால் மந்திரத்துடன் கூடிய ஹோமம் புத்திரஸ்வீகாராங்கமாகையால்வியாஹிருதி முதலிய மந்திரபாடங்களில் ஸ்திரீகட்கும் சூத்திரர்கட்கும் அதிகாரமில்லாததால் அவர்களுக்கு ஸ்வீகார

[illegible]

——(0)——

[illegible]

——(⌣)*(⌣)——

[illegible]

புத்திரன் கிடையாது என்று சுத்தி விவேகத்தில் ருத்திரதரர் மந்திரத்தில் அதிகார மற்றவர்களென்று கூறியிருக்கின்றாரே யெனில் அது சரியன்று. பர்த்தாவினது ஆக்ஞையின் பேரில் ஸ்திரீயும் சுவீகாரம் செய்து கொள்ளலாமென்று விதித்திருப்பதாலென்க. அப்படியேவசிஷ்டரும்—ஸ்திரீயானவள் பர்த்தாவினது ஆக்ஞையின்றி புத்திரனைக் கொடுக்கக் கூடாது. ஸ்வீகரிக்கவும் கூடாதென்றார். இதுவும் பர்த்தா ஜீவித்திருக்கிற பரியந்தம் தான் ஏற்படும். அதன் பிறகோவெனில் ஸ்வாதந்திரியமானதால அனுக்ஞையே கிடையாது. இங்கு மேதாதிதி என்பவர்—பாரியையைக் கிரகிக்கும் விஷயத்தில் எவ்விதம் எட்டுவிதம ஹோமமோ அதுபோல் சுவீகாரவிஷயத்திலும் உண்டென்றார். ஸ்திரீகளுக்கு ஹோமமே கிடையாது.

ஸ்திரீ சூத்திரர்களுக்கு வேறொருவர் முகமாக ஹோமமுண்டென்பது.

—— O ——

அப்படியாயினும் விரதம் முதலியதுபோல் வேதியன் முகமாக ஹோமம் செய்யவேண்டுமென்று ஹரிகாதர் முதலியோர் கூறுகின்றனர். கௌட நிபந்த தத்துவத்திலும் இவ்விதமே. இவ்விதமே சூத்திரனுக்கு அற்புதமான ரோக சாந்தியிலும் கர்ம விபாகத்திலும் தல முதலியதிலும் கண்டு கொள்க. இங்கு ஸ்திரீகளுக்கு ஹோமம் உண்டா இல்லையா வென ஆசங்கித்து அதற்கல்லவா சமாதானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்க சூத்திரனுக்கும் ஹோமம் இவ்விதம் தானென்றெவ்விதம் இயம்புவாரெனில் ஸ்திரீகளும சூத்திரர்களும் ஒரே தர்மத்தை அடைந்தவர்கள் என்று ஸ்மிருதி கூறியிருத்தலால் ஸ்திரீயைச் சொன்னதாலேயே சூத்திரனும் சொல்லப்பட்டவனானன் என்றறிக ஆதல்பற்றித்தான் சூத்திரனைகர்த்தாவாயுடையஹோமமும் பிராமணன் மூலமாய்த் தான் செய்யவேண்டுமென்று பராசரரும் கூறினர். தக்ஷிணைக்காக எந்த வேதியன் சூத்திரனது ஹவிஸ்ஸை ஹோமம் செய்கின்றானோ அத்தகைய பிராமணன் சூத்திரனாய் விடுவான். அச் சூத்திரன் பிராமணனாகின்றான் என்றவிடத்தில் மாதவாசாரியர் என்பவர் எந்த பிராமணன் சூத்திரனது தட்சிணையைப் பெற்றுக்கொண்டு அவனது சம்பந்தமான ஹவிஸ்ஸைச்சாந்தி முதலிய துண்டாவதற்காக வைதிகமந்திரங்களாலேயே ஹோமம் செய்கின்றானோ அங்கு வேதியனுக்குத்தான் தோஷமேற்படும்.

[illegible]

[illegible]

——*)0(*——

[illegible]

——o——

[illegible]

சூத்திரனுக்குப் பிராமணன் ஆசாரியத்தன்மையை அடைவதால் தோஷமடைகின்றான்.

அதில்பிராமணனுக்கு தோஷமுண்டு.சூத்திரன்மட்டிலும்ஹோமபலத்தை அடையவிலய்யமில்லையென்றார். இது விஷயத்தை யாம் விரிவாக எமது நிர்ணய சிந்துவில்காட்டியிருக்கின்றனம். இதனால்எங்கும் சூத்திரர்களுக்குவைதிகமென்றும்தாந்திரிக மென்றும் ஹோமம் இருவகையுண்டு. மந்திரத்துடன் கூடியதை பிராமணன் மூலமாயும் மந்திரமில்லாததைப் பெயர் கொண்டும் நடத்தவேண்டும்.

இனிசூத்திரனுக்குசம்ஸ்காரங்கள்.

யமன் —மந்திரத்தால்சம்ஸ்கரிக்கப்படாதஇத்தகையசூத்திரனும்இவ்விதம் செய்ய வேண்டும்.ஒரு மந்திரத்தினுடனும் அவனைப் பிரமா சிருஷ்டிக்க வில்லை. வியாசரும்— கர்ப்பாதானம். பும்ஸவனம், சீமந்தம, சாதகன்மம், நாமகரணம், நிஷ்கிரமணம், அன்னப்பிராசனம், க்ஷவரம் செய்யும் கன்மம், காது குத்துதல், விரதாதேசங்கள், வேதாரம்பம், வேதவிதி, தலைமுழுகி ஸ்நாநம் செய்தல். விவாஹம், விவாகத்தில் அக்கினியைக் கிரகித்துக் கொள்ளல், திரேதாக்கினியை கிரகித்துக்கொள்ளல் ஆகிய இவைகளே பதினறு சம்ஸ்காரங்களெனப்படும் என்று கூறிய பிறகு இதில் முற்கூறிய காது குத்தல் வரையுமுள்ள ஒன்பது கன்மங்களையும் மந்திரமில்லாமல் ஸ்திரீகள் செய்து கொள்ளலாம். ஆனல் விவாஹம மட்டிலும் மந்திரத்தினலேயே செய்து கொள்ள வேண்டும் சூத்திரனுக்கோ வெனில் மந்திரமில்லாமல பத்துசம்ஸ்காரங்களுமுண்டு. ஆனல் ஸ்மிருதி கௌமதி என்னும் கிரந்தத்தில் மதன பாலரென்பவர்— பிராமணன், க்ஷத்திரியன், வைசியன் ஆகிய இவர்களுக்கு கர்ப்பாதானம், சீமந்தம், ஜாதகர்மம், நாமகரணம், அன்னப்பிராசனம், குடுமி வைத்தல், உபநயனம் செய்தல், விரதம் செய்தல், அத்தியயனம்.

[illegible]

சமாவர்த்தனம, விவாஹம, யக்ஞம், தானம இவ்வளவும சமானங்களே என்று ஸுமந்து சொல்லியவிடத்தில் த்விஜர்களுக்கே இவ்வளவு சம்ஸ்காரங்களும் என்று பிறகு விவாகமென்ற சம்ஸ்காரத்தை மட்டிலும் சூத்திரனும்செய்து கொள்ளட்டும். என்று பிராம்மம கூறியிருப்பதால் சூத்திரனுக்கு விவாகத்தைத்தவிரஜாதகன்மமுதலியதுகிடையாது. இப்படியேசௌளமுங்கிடையாது என்றே சொல்ல வேண்டும். ஏனெனில் சமஸ்தமான த்விஜர்களுக்கும் சூடா கன்மம் உண்டு என்று மனு கூறியிருப்பதால் என்று சொன்ன விடத்தில் சூத்திரனுக்கு விவாகத்தைத் தவிரவேறுசமஸ்காரம்கிடையாதென்கிறீரேயெனில்.அது அவ்வளவுசரியன்று. சுமந்துவின துவசனம் உபனயனம் என்னுங்கன்மாவானது எவ்விதம் வைதிக மந்திர சாத்தியமோ அதுபோல் இக்கன்மங்களும் பிராமணாதிகளுக்கு வைதிக மந்திரத்தாலேயே சாத்தியம் என்பதைச் சொல்லுகிறதே தவிர சூத்திரர்கட்கு இக கன்மங்கள் கிடையாதென்பதை நிஷேதிக்க வந்ததல்ல. இங்கினம், சொல்லாவிடில் தானமும் இதன் மத்தியில் அகப்பட்டிருப்பதால் அதிலும் அவனுக் கதிகாரமில்லை என்று ஏற்பட்டு விடும. மனுவும்— தர்மப்படி என்று சொல்லி சூத்திரனிடத்தில் ஹோமம முதலியதேநிஷேதிக்கப் பட்டதாலுமென்க. இங்கு மனுவும்—பீஜ சம்பந்தமான ஹோமத்தாலும, தர்ப்ப சம்மந்தமான ஹோமத்தாலும், குடுமி வைத்தலாலும்' அரைஞாண் கட்டுவதாலும, த்விஜர்களது பீஜ சம்பந்தமான தோஷமும், கர்ப்பப் சம்பந்தமான தோஷமும் விலகுகின்றது என்றார். ஆதலபற்றியே மதனரத்தினத்திலும்— ஹிரண்யகர்ப்பாதானத்தில் த்விஜ சிரேஷ்டர்கள் ஹிரண்ய கர்ப்பத்திற்கு கர்ப்பாதானத்தையும். புஸவனத்தையும், சீமந்தோன்னயனத்தையும் செய்வார்கள் என்று சொல்லி மற்றும வேறான ஜாதகன்மம், முதலியவற்றையும செய்யவேண்டும் என்ற விடத்தில் மாத்ஸியத்தில் ஸ்திரீகளுக்கு ஜாதகன்மம், நாமகரணம், நிஷ்கிரமணம், அன்னப்பிராசனம், குடுமி வைத்தல், விவாஹம் ஆகிய இவ்வாறு கிரியைகளும் உண்டு. சூத்திரர்களுக்கு இவ்வாறு கன்மங்களும் பஞ்சமஹா யக்ஞங்களும், ஆகப்பதினொன்று கன்மங்கள் உண்டென்றுசொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ரூபநாராயணத்திலும், ஹரிஹரபாஷ்யத்திலும் இவ்விதமே இயம்பப் பட்டுளது. சூத்திரனுக்கு உபனயனம் தவிர கர்ப்பாதானம் முதல் விவாகம் வரையுமுள்ள ஒன்பது சம்ஸ்காரங்களு முண்டென்று ஜயபாலரே

(க) [illegible]

(5) துஷ்ட கர்மங்களைச் செய்யாத சூத்திரர்களைத் தவிர்த்தமற்றவர்களுக்கு உபனயனம் உண்டு என்று தர்ம்ம சூத்திரங்களில் சொன்ன சத்தியாஷாடர் ஆபஸ்தம்பர் முதலிய முனிசிரேஷ்டர்களுக்கும் இது தான் அபிப்பிராயம்.

[illegible]

ன்பவர் கூறுகின்ருர். சார்ங்கதரரோ வெனில்—த்விஜர்களுக்குப் பதினறு கர்மங்களும் சூத்திரர்கட்கு பன்னிரெண்டும் மிசிரஜாதியர்கட்கு ஐந்தும் குல தர்மப் பிரகாரம் சம்ஸ்காரங்களு முண்டுவேத விரதமும், உபனயனமும்,மகாநாம்னியும், மகா விரதமும் ஆகிய இன்னான்கு மில்லாமல் மற்ற பனிரெண்டு கன்மங்களும், நாம மந்திரத்துடனுண்டென்ருர் அபரார்க்கரோ வெனில் ருது காலத்தில் கர்ப்பாதானமும்பும்ஸவனமும் என்ற விடத்தில்இவைநான்குவருணத்தவர்கட்குமுரியனவே தவிர த்விஜாதிகட்கு மட்டிலுமன்று ஏனெனில இது அவர்கட்கேமட்டு முரியதானல் முதலில் உபனயனகன்மாவைவிதித்தபின் இவைகளையுமவிதிப்பார்.அப்படியல்லாததால் சர்வசாதாரணமதான் இது என்ருர்.ஆனதாலஇவரதுமதப்பிரகாரம்பார்ப்போமெஆயின்சூத்திரர்கட்குகர்பாதானம், ஜாதகன்மம், நாமகரணம், நிஷ்கிரமணம்,அன்னப் பிராசனம், சௌளம் முதலியஎட்டுகன்மங்களேற்படுகின்றன.கல்பதருப் பிராமமத்திலோவெனில்—விவாகம்என்றசம்ஸ்காரத்தை மட்டிலும் சூத்திரனும் எப்போதும் செய்து கொள்ளட்டும் என்று கூறப்பட்டுளது. இங்கு சச் சூத்திரன், அசச் சூத்திரர்களுடையவும தேச பேதத்தாலும் வியவஸ்தை உண்டென்பதே உண்மை. இங்கு சூத்திரனுக்குப் பாதகம் கொஞ்சமேனும் கிடையாது.அவனுக்கு சம்ஸ்காரமும் கிடையாது என்ற மனு வசனத்தில் மேதாதிதி என்பவர்—எது சாமான்யமாய் அதாவது சர்வ வருணத்திற்கும் பொதுவாய் விதிக்கப்பட்ட திருட்டுத்தன மின்மை, பொய் சொல்லாதிருத்தல் என்பனவையோ அவைகளை அவர்கள் அதிக்கிரமித்தபோதிலும், எவ்விதம் அதை அதிக்கிரமிக்கும் த்விஜர்கட்குப் பாதகம் விதித்துளதோ அவ்வளவு பாபம் அவர்கட்குக் கிடையாதென்பது மனு வசனத்திற்குக் கருத்து என்றும் உபனயன ரூபமான சம்ஸ்காரம் அவர்கட்குக் கிடையாது மற்று மௌனமாயே செய்ய வேண்டும். ஏனெனில் முன்யமன் முதலியவர்களது வசன மங்ஙனமே இருத்தலாலென்ருர்.

[க] [illegible]

(1) இங்கு சொல்லப்பட்ட எல்லா சமஸ்கார கன்மாதிகளும் கலப்பில்லாத சச் சூத்திரர்களுக்கே ஏற்பட்டன. தெட்சிண தேசமாகிய இவ்விடத்திலோ வெனில் இச் சம்ஸ்காரங்கள் சிற் சில நடக்கிறதுகள். காது குத்தும் கல்யாணத்தை மாத்திரம் எல்லோரும் அனுஷ்டிக்கிருர்கள். பிராமணன் உபனயனத்தில் அதற்கு முன் செய்ய வேண்டிய சம்ஸ்காரங்களைச் செய்வது போல் சூத்திரர்களும் விவாஹத்தில் அதற்கு முன் செய்ய வேண்டிய கர்மாக்களைச் சேர்த்துச் செய்கிருர்கள்.

[illegible]

—— 0 ——

[illegible] [க] [illegible]

சூத்திரனுக்குச் சௌள விதி.

—— 0 ——

சூத்திரனது சௌளத்தில் ஐந்து சிகை வைப்பதென்பன விதிகள் கிடையாது. ஏனெனில் அது கோத்திரத்தை அடுத்திருப்பதாலும் சூத்திரனுக்கு கோத்திரம் கிடையாததாலுமென்றார். ஆனால் 'ஆனபடியால் எல்லாப் பிரஜைகளும் காசியபகோத்திரமுள்ளவர்கள்' என்று சதபத ஸ்மிருதி கூறியிருக்கிறதினாலும் கோத்திரம் ஒருவனுக்கு நஷ்டமாய் விட்டால் அவன் காசியபகோத்திரத்தை வைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று ஹேமாத்திரியில் வியாக்ரபாதர் வசனத்தாலும் அவர்களுக்கும் காசியபகோத்திரம் உண்டு. ஆகல் பற்றியேதான்சூத்திரன் பிண்டம் முதலியதை விரநாமத்தினாலும் கோத்திரத்தாலும் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஹேமாத்திரியில் சூத்திர சிராத்தப் பிரகரணத்தில் பவிஷ்ய வசனமும் கூறுகின்றதே யெனில் அது சிராத்தத்தில் மட்டிலுமே யொழிய பிரவரத்திலுண்டென்பதற்குப் பிரமாணமே கிடையாது. சிஷ்டவம்சத்தவர்களல்லாததாலும் முற்றும் அவர்கட்கு அது கிடையாதென்றே சொல்ல வேண்டும். ஆனதாலேயே மனுவும்— த்விஜர்கட்குத் தர்மப் பிரகாரம் என்றார். கிரமமாய் சூத்திரனுக்கு க்ஷௌரம் செய்துகொள்ள நேர்ந்தால் ஒருபோதும் மறுக்கப்படாதென்றார் மேதாதிதி. அதில் சௌளத்தில் சூத்திரன் குடுமி வைத்துக்கொள்ளக் கூடாதென்றும் சூத்திரன் க்ஷௌரம் செய்துக்கொள்ளவே கூடாதென்றும் இரண்டு விதமாயும் வசிஷ்டர் கூறி இருப்பதால் முற் கூறப்பட்டே கிரமமாய் சூத்திரன் க்ஷௌரம் செய்துக் கொள்ள நேர்ந்தால் என்பதாதி மேதாதிதி வசனமும் சரி எனவே கொள்க. அவ் வசிஷ்டரது வசனத்தாலேயே சூத்திரர்கட்கு கேச விஷயம் நியதமன்று ஏற்படுகிறது. ஆதலபற்றியே ஹாரீதரும்— ஸ்திரீகளும், சூத்திரர்களும் கோபத்தாலாவது வைராக்கியத்தாலாவது சிகையை க்ஷௌரம் செய்து கொண்டால பிராயச்சித்தியம் அவசியம் செய்து கொள்ளல் வேண்டும். இல்லாவிடில் ஒருபோதும் அவர்களுக்கு நற்கதியே கிடைக்க மாட்டது என்று சூத்திர விஷயத்தில் பிராயச்சித்தத்தை விதித்தார். ஆனதாலேயே கௌடவிதவாஸ்திரீகளும் சிகையைவைத்துக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். ஆனல் பார்த்மத்தில்— ஓ பாமினி! சூத்திரன் சிகையுடனும் உபவீதத்தினுடனும் இருக்கக் கூடாது.

[க] [illegible]

(1) சாமான்யமாய்ப் பிரவர்த்தித்த இந் நிஷேதமானது 'விதவைக்கு தலைமயிர் கூடாது அது பர்த்தாவுக்கு பந்தத்தின் பொருட்டு யேற்படுகிறது' யென்பது முதலியதால் பாதிக்கப்பட்டபடியால் இந் நிஷேதமானது புருஷ பார்யா விஷய மென்று சிஷ்டர்களான தட்சிண தேசவாசிகள் சொல்லுகிறார்கள்.

ഉപചാരൈരനേകൈശ്ച സൽകൃതം സമവാരസ്യംഗിത സം
ഭവംദ്രം । കാശ്യപം ഫണിനായകീസ്വവശഃ പവിത്ര
ചരിതസ്സമായിഷേ ॥൫൮॥

താപവലം പരിവലഭൂപ മാധവസ്യേന്ദ്രവന്ദ്യ ഗണ്യൾപി
വപുഃ പഞ്ചമഹിമാജം । ഗിരൗ പരമേശ്വരനേ മാസ
ലവംഗിനീ ദിവ്യതദീംഗത ളക നകസമാദ്ഭാ വിഷാ
കാം ॥൫൯॥

ഇതി ശ്രീരാമദീക്ഷിതകൃതൌ വസന്തജയിവിജയേ
തൃതീയസ്സർഗഃ ॥

ശ്രീരസ്തു

ചതുർത്ഥസ്സർഗ്ഗാരംഭഃ

വാസവാദിഭിരധാമഭിരേവ സ്ഥാപിതേ ത്രിദശ
വിശ്വകർമ്മണാ । താണ്ഡവാദിഭിരശസ്യതി ത്രിതാ
ത്രിമൂർത്തിസഹായവൈഭവം ॥൧॥

യത്ര ഭൂമവതീവിഭും ഭാവിതാ ദിവ്യമൗക്തിക സഹ
സ്രവിശേഷിതേ । സപ്തസപ്തമിരാരയിതാംകാം സം
ഗതാജവ നവോപാന്തപയഃ ॥൨॥

യത്ര വിദ്യാവതൗ ശരമാംകിതം നാഭി പങ്കജ
ദിവ്യരാമകഃ । മാരചാരുവഹിതം ഹിരണ്മയം
പഞ്ചശീകരം പരിവ്യ രാജതി ॥൩॥

ചാരുഭുജ പടീരവനാംഗിതം യത്രവർണ്ണ ശിവ
രംസന്തതം । സൂക്ഷ്മരീ ഹരിവജ്ര കേതകിപാദ
രത്ന തന്നരാഭരണിയാമ്പൂ താ ॥൪॥

ലീകൃത്യാം സമേത്യ പശ്ചാത്കൃതിണീ ഭോനവര ഇതി ശി
രേവശം സതി । യാശിശം കടവിടംക കോടി മാക്ഷികി
ണീഗണവണം പണ്ണാരദിവേ ॥൫॥

യദിശാശാമിണി ജായാ കാം കരാ ഗാംഗപതം കൃത്യമരാ
യക്ഷവൃന്ദപഃ । ശ്രുഭയങ്ങ ജഗദീശ ദീക്ഷിതാം ന
തൃതിനാ ത്വദ്ഭക്തിസാക്ഷികീ ॥൬॥

യത്ര കാംചനവിതാന സംയതേ താനതന്ദ്രകാ
സംശ്രയ ജാംഗണേ । കശ്ചാമരവി ഹരനൃത്തദശക
ന ദേവ്യജദ്ധ്യാംശിഷാദിദേവാജ്ഞ ദി ॥൭॥

ശാന്തകാമമ പശ്യസംസർഗ്ഗത പ്രാഞ്ജപബന്ധക
രാവഹിഷ്ണുരാജ । പാവിഹമിത്രനയനാ നികര ചാകരാ
ഹിരമ്പ്യദിവപീക്ഷിതം ദ്വിജം ॥൮॥

അദ്രവാസ്ഥിത യാമഭേ ഹിരണ്മയ മരാചാരശ്ച

കലശ പാംശുപ്രിയാ പാവനസ്വരസസ്സ മദാഭപേ
ശ്ശംസകീയ പടദേനതാജ്ഞതാ ॥൯॥

ശ്രുതിഗതാം പദ ഭോപവിഷ്ണുദേവ ശ്രീഗൗരിക്തികസ
ദേവശ്ശകാശിദേവ । ഭാഗദേവതാരണശ്രീവിവീവദേവ
രാജലം കനിവദേവസീവാമദേവ ഭാഃ ॥൧൦॥

കാച്യവതത യദീയകാം വന്ദ്യസംഭജായ ദനരാഭ
ദനന്ദനം । കവ്യഹീന മാണമശ്വദന്ദിഷ വക്ത്ര ദ
ണദരായപം ഗിരിം ॥൧൧॥

ദേവതാ പ്രതികൃതിപദ്രകദേശിഖിനാദണീയഃ
പ്രകല്പിതാഃ । ദേവതാഃ പ്രശമാമതാനയംഗ്ര ഷട്ര
ദേവശുദ്ധി തിദേതിദേനരാഃ ॥൧൨॥

യത്ര ഭാംതി കാരാവിദനിത്ത്യകതേ ത്രാടപാദേന ന
കദ്ധരാശ്ശാകാഃ । ഭോഷ്യതീശമണരാ കൃരസ്സമരദ്രാവി
ദഗ്രഹകൃതാരരാജവ ॥൧൩॥

യത്രപത്ര ഭവപാഷ്ഠദ്ഗണിതം പൃക്ഷഷ്ഠ ഗണദരാവദി
നിദ്ധിതം । പ്രാമരണ്യദിവ നജിമാംകൃതിക്ത്വംശിതം വ
രതിശംകദേര തപഃ ॥൧൪॥

ഭാംതിയത്രർണി കാപ്പിദേനരാബിംബിതാഭമവ
ദേതംനിഷ്പ്യകഃ । സംജിപ്പൃക്ഷവജവാമപാസ്വപദേഃ
പാരിദേതാഷികവിഭശമണ്മനൃഹീന്ദു ॥൧൫॥

ലിക്തൃഷ്ടകമദംഭിതയ്വജംസവ്യതിക്ത്യ പാരദ
മദ്ദായതം । താംസഭാദ്യവിദേവശതാദൃശംപദ്ര
പ്രവാദനാമതഃ പതംഗിഃ ॥൧൬॥

കായവാനിവ തവസ്സദാച്ചദേപാജം മദിദവശിവഭക്തിരാമ
ജിതാ । ഷ്വാത്ദബോധയജവദമതത്സംവദ്ധവ്യവന്ദീ
ഷിമദണ്ണാന്വതത ॥൧൭॥

യത്വരാണകിപ്പിനാപിദേശളരിണാ നവ്യദേവാകി
ചരണ്ണദ്ധയംപ്ര ദേഹാഃ । ദേവാകദേപമഹി തദേവകിഭ്വിതി
വപൃസ്ഥയം തദാനയസ്സദാദ്രാമാഃ ॥൧൮॥

ശ്രുമതാഃ പ്രശമദേവമതദേ നീമനീരദ നിഭാമ
ണ്ണാസ്ത്വദാ । വിദ്രവണ്ണവിതീണ്ണദ്രാമപാസവതത്വദ
ചരം തമീമപാ ॥൧൯॥

ഭമതനാമനടദനഭീദൃക്ഷപാ ഭമതദ്വൈവതാ ത
ഗിദേവളകസരം ॥ ഉദ്ദ്വവക്ഷിദിയമരലീക്ഷിദേതാദാജാ
ഹിദ്വനിരഭമഭയാദ്വനി ॥൨൦॥

ദ്വിജതാനയകദാവ്യ നീക്ഷിതാ നീക്ഷിതം ഭാവിഗി
ദേവാവദേനാമതഃ । ദിവ്യദാജാഹിരവാവകണ്ണനാശ്ച

[illegible]

ഭോഗവന്താ ഭവന്ത്യേനകഭോഗവരം ॥൭൧॥

ശാംബരീയവദികാമ്യാ ക്ഷിപന്തു ഭവ്യ വഃ വശ്യന്ത്ര നംശിയഃ। ദൃഢദശൂപതതെരാണികാലാതംവ്യാപ്യ വാദിതാ നൃഷ്ഠിനവി ॥൭൨॥

തെനതെസ്വപദിദംജമനൃഷാ ജാനതെസ്വവരമാ സൂക്ഷ്മവാനഃ। ബ്രഹ്മതത്ത്വമനാദിസത്വിദ നജയ ക്ഷണാനന്ദമയം ॥൭൩॥

ഇത്യേവസ്വനടനംജമസ്വതെ തസൂക്തിഹാരയാഷി തെനവെകസ്വ। താവദ്വാനാസ്തമഷിയാശ്ശീർഷിണഃ ശ്രുയവാരഹസമയൊജയത്വകാന്ദു ॥൭൪॥

നൃത്തം തത്ത്വണിവതപെസ ദശയിസ്വാവ്യ ഭോദം വ്യണപക്വിരാമിരാമിശിഃ। ഖംകൃസ്വാഹാവിവദശാസ്ത്ര വാതിക്കാമാംഹാഷൃഞ്ജവിവൃണാതെതാദിവംവൃജതി ॥൭൫॥

ശ്രുത്വാ തെവ്യവംഹണിനമവാനുവെസാനാദൃഹ്യാ ഃഷിവാതെതഃ മളയശ്വസാകം വിയിഹരിമതെണശ്വാ വിശംഹാസ്തിവിരാഹശ്വ। ഹഷതാശ്വയസൂഷിതഹ്യ ദയെളവ്യാ ഖവാസമളണിതെകയാവസ്തൂതെപതാഭ്യഷി ഹിരനടദൃശ്ചസ്വതെതവംപൃ വശ്യഃ ॥൭൬॥

ഇതി ശ്രീരാമഹൃദയജ്വനഃകൃതഭ
വതംജമിവരിതെ
പതാതൃ ഷൂസ്സമഃ ॥

അഥ ഷംവരസ്സമവ്യ രംഭഃ

അയ നടനമവെകൃവംഭൃ തേഭെരവവരതീദ്രിദ ശവ്യജെവിതാതെനഃ। കവിമുഹ്യ തപെനൃണാംമാനീ തളയിവിവതാമാഷിനടംകുവിസ്വതെദശ ॥൧॥

വിമിവിതഃയാനാവിസംയദിഹ്യരംവിമചതെരാകൃന ടംവിദംപെരരശം। ശവഹതശ്വയാഷാഃകതെരുളമനാ ഷ്യാഃ ദയതിഹവാശ്രുവിയുംവനക്ഷമകം ॥൨॥

കതകായതിതെകനകവ്വിതാനാമയമാതിനാവദശാ സ്ത്രവാതിക്കാനാം। ജമദാവകൃതപെവകാരഹാഷ്യഃ മദ്ധവിരണവതംജമിമ്മഹാഭൂതാ ॥൩॥

തദ്യഷിമനായയാസ്തീയഹാഷ്യം വിഭഷിഷവഃകിരുവം ബിതാസ്സഹസ്യം। ശനാവരിവരണാദൃതെതകാതെതാ വാഹമക്വിപരാസായമാജതെനവിദ്യാ ॥൪॥

തദനായവതികാംവിതത്ത്യമരിബംവവാര നപാവഥം, ജവിവിശ്യായജ്ഞവവിശതപെഷിസ്തിരക്കസഃനിണ്യഃഷെഃതകൃതിംവമതെഃതിതനാവാവ ॥൫॥

മമസതാനഹതെവനൂനഃ ഷ്വിതെപാമാംയജ്ഞമതിരക്കാനി ണീമാദസ്യവതെശ്യക। ഇതിവാനനഹിയാപവാംനാ സൂക്ഷ്മംഹണിവതിരവെമൃഷിഃസ്വരായുജംതെപെ ॥൬॥

കയമാരാവരതെണനശാംതിമംത്രാനുവ്യമമജാവി ഷാരാത്തരംവവാംഗക। കഹരഹരപ്പിരാപെയാഃ കൃതീസ്യാകമാരാവവഷിഷ്ട്യതവഹവഹീഷ്ഠവിഭ്യഃ ॥൭॥

കൃതിവംനമാതെവമാതെരാസ്തദതെജവൃത ദിഷ്ടത ഴൃയികാനുദശവ്യണാമനു। ബഹാമതവിനയാപെയാഃകിമനൃഷ്ടാകൃതദിഹാസ്തിമരാവ്യണാമതെതാവി വംതിബായമതെണഹണീഷ്ടഹാഷ്യംകരയൃതവാസ്തല കമാത്ത്വതെതെകസ്തദതെഗ്ര। ശ്രൂതജവസാവപാസൃവാകൃ ഹജ്ഞാതിശമയതാമസൃതദൃവഃശ്രുവസ്സാ ॥൮॥

ദാരവമമവദായവെരായതെഹതെതാരസൃതാരതെവ നിവഖംജ്ഞികാവിശാജ്ഞാ। ഹണിതിരഹിവതെതപെയാപര വമീനാമവനയതിസ്ത തമ്മദാസമക്കം ॥൯॥

കഹമഹദികയാസ്വിതംകൃിവകഹിഃ വനിവിത തെളതമ തെജമിതിവൃബംതെയഃ। സാമതിഹിരനായാകൃശ്യമാ സ്വാരഷിതിസയാക്തിഹിനിജയാവിവതെവ്യ ॥൧൦॥

കിഃഷിവിവടയനുകിമവ്യനാജ്ഞനു കിമഷിസമാജ്വയം ശ്രുവാതിതെകഷാ। കൃവജവവടമംബതെരുഷാഹാതെഷൃ വൃഷ്ടരതനാജ്ഞ്യജവാസ്യവാജ്ഞിമാംഹ്യ ॥൧൧॥

താഹിമശിവരിതാംമശ്യംമ വാതകസ്വരരണദ ഹ്യ മതീതരംമഹംതീ। വരിഹവതീവതംജതെരുഃവാംതെന്ത്ര വവവിദയാഃകിയുവിസ്രയജ്ഞദാതെത ॥൧൨॥

കയിഹണികൃതിതവതെദവതെവാവിമുരുസതിയിവതി വാസരതെവസമത്രം। വിനയഹരജംതെഷാവിവക്ഷണാ തെസ്തബെഹാതവസാംഹിഹതെവത്തദജ്ഞവാഃ ॥൧൩॥

വൃതിവാരംഷദിഹാനതെനഃകിയസ്സിപമഃമവദയം വദതീതിവിസ്സപെന। കവഹൃതമനതെസായതെതടവതീ ന്ത്യാസ്സവഷിതിരക്കരണീജ്ഞതീക്ഷണായ ॥൧൪॥

വിവൃതമണമാദൃമാദൃദംശ്രീംകഷികിതരുകാംബവി തായമെഹാമഹീമം। വ്യസൃതവരിഹൃതെതാഹപാദൃ ജിമ്മരരഞ്ജൃശഞ്ജമവ്യതെരാകപംതെതസ്സ ॥൧൫॥

ഭവിഷ്യതി

[illegible] ||௧௭||

[illegible] ||௧௮||

[illegible] ||௧௯||

[illegible] ||௨௦||

[illegible] ||௨௧||

[illegible] ||௨௨||

[illegible] ||௨௩||

[illegible] ||௨௪||

[illegible] ||௨௫||

[illegible] ||௨௬||

[illegible] ||௨௭||

[illegible] ||௨௮||

[illegible] ||௨௯||

[illegible] ||௩௦||

[illegible] ||௩௧||

[illegible] ||௩௨||

[illegible] ||௩௩||

[illegible] ||௩௪||

[illegible] ||௩௫||

[illegible] ||௩௬||

[illegible] ||௩௭||

[illegible] ||௩௮||

[illegible] ||௩௯||

[illegible] ||௪௦||

[illegible] ||௪௧||

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁

[illegible]

[illegible]

[illegible]

யோகியும் போகியும்.

ஐய!

இவ்வுலகத்தில் உள்ள ஜீவன்களை இரண்டுபாகமாகப் பிரிக்கலாம். ஒருகூட்டத்தைப் போகியென்றும், மற்றொன்றை யோகி என்றுஞ் சொல்லலாம். அதில் போகி என்பவர்கள் இவ்வுலகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு இன்பத்தையும் இடைவிடாது மனந்தளராது அநுபவிக்கிறவர்கள். அவைகளை எவ்வளவு அனுபவிப்பினும் மறுபடியும் மற்றொன்றில் ஆசைதோன்றும். இப்படியே முறையே அனுபவித்துப்பிறந்துழலும் ஜீவன்கள்தான் ஏராளமாயுள்ளது. இவர்கள் பிறப்பதற்குக் காரணம் யாதெனின், இச்சீவன் இச்சரீரத்தை அபிமானித்து இதிலுள்ள ஒவ்வொரு அவயவத்தையும் தானாகப் பாவித்து அதின் வழியாக வரும் போகங்களை வெகு இன்பமாக அனுபவித்து அதன் மயமாயானவிடத்தில் தோன்றும் அற்ப இன்பத்தைப் பேரின்பமாக மயக்கும். இம்மயக்கம் பிடித்த நாள்முதல் இங்ஙனமே சரீரயாத்திரை செய்துகொண்டிருக்கிறது. இச்சீவன் சரீரத்தை விட்டுப்போகுங் காலத்து, எதைச்சிந்தித்ததோ இதில் பாலியம்முதல இந்த போகங்களிடத்தில், பிரியப்பட்டு முயற்சித்ததோ, அந்தந்த போகங்களையனுபவிக்க, அவ்வந்த லோகங்கட்குச் சென்று, அப்போகங்களைத் தன் மயமாயனுபவித்து, முயற்சி, முடிவுவந்தவுடன் "தே தம் புக்த்வா ஸ்வர்கலோகம் விசாலம் க்ஷீணே புண்யே மர்த்யலோகம் விசந்தி" என்றபடி, கீழேவந்து மறுபடியும் பிறந்து, முன்போலவே போகங்களைத் தன்மயமாய் அனுபவிக்கிறது. இந்த போகத்தை யனுபவிக்குஞ்சரீரின் லக்ஷணத்தைப் பகுத்தால் இச்சரீரத்தில் ஏது இல்லாமற் போனால் இச்சரீரம் ஜீவியாதோ அதுவே சரீரி என்றும் மற்றும் இச்சரீரத்தை என்னுடையதென்றுள்ளவன் தெரிந்துகொண்டு விவகரிக்கிறானோ

இதம் சரீரம் கௌந்தேய க்ஷேத்ரமித்யபிதீயதே।
ஏதத்யோ வேத்தி தம் ப்ராஹு: க்ஷேத்ரஜ்ஞ இதி தத்வித:॥

என்று கண்ணனருளியபடி க்ஷேத்திரக்ஞனையும் க்ஷேத்தரத்தையும் தெரிந்து, க்ஷேத்திரத்தை யொழித்து, க்ஷேத்தரக்ஞனைத் தெரிந்துகொள்ள முயற்சிக்கவேண்டியது யோகியின் காரியம். ஆனதால் போகியென்பவன் சரீரத்தையே தானென்று அபிமானித்து அதில் நடக்கும் வியாபாரமெல்லாம் சத்தியமென்று எண்ணியதே மயக்கம். அம்மயக்கத்தை மூங்கியவன் போகி. அவன் ஜகத்தை சத்தியமென்று நம்புகிறான். யோகி அநித்தியமென்று தள்ளுகிறான். போகி இந்திரியசுகங்களை சுகமாக எண்ணுகிறான். யோகி அதைத் துக்கமென்று ஒதுக்குகிறான். போகி இச்சகத்திலுள்ள உறவினரைத் தன்னைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று எண்ணுகிறான். யோகி அவர்களைச் சந்தைக் கூட்டமென்று வெறுத்துவிடுகிறான். போகி நடுகாட்டில் வசிக்கிறான். யோகி காட்டில் வசிக்கிறான். போகி ஆசையெனும் பேய்பிடித் தலைகிறான். யோகி அதையடித்து ஓட்டுகிறான். போகி மனம்போனவழி போகிறான். யோகி அதைத் தன் வசப்படுத்துகிறான். போகி கண்டதையெல்லாம் அபிமானிக்கிறான். போகி அபிமானக் கிரந்தியை யறுக்கிறான். போகி பிறந்துழல்கிறான். யோகி பிறப்பை யறுக்கிறான். போகி லோகாந்தரங்களை யடைகிறான். போகி லோகமெல்லாம் பொய்யென்று தள்ளுகிறான். போகி காமத்தோடு ஸ்திரீயைத் தேடுகிறான். யோகி அவளை தோல், நரம்பு, சதை, சீழ், மாம்சம் என்று பார்க்கிறான். போகி தன் மனதுக்கு விரோதமானதைப் பற்றிக் கோபிக்கிறான். யோகி தனக்கு விரோதமாக ஒன்றையும் நினைக்காமலிருக்கிறான். போகி ஜீவன்களை வெவ்வேறாகப் பார்க்கிறான். யோகி எல்லா ஜீவனையும் ஒன்றாகப் பார்க்கிறான். ஆனதால் எல்லாவிஷயத்திலும் யோகிக்கும் போகிக்கும் நேர் விரோதமானதால் இரண்டுபேரும் ஓரிடத்தில் கூடினால் சத்ருபாவமே யுண்டாகும். ஆனால் அச்சத்ரு பாவத்தினிடத்தில் போகி காமக்குரோதாதி துன்பத்தை யடைவன். யோகி அதற்குச் சாக்ஷியாகப் பார்த்து ஆனந்தமாயிருப்பன். ஆனதால் யோகி நிலைமையைப் பெறுவதற்கு முயற்சிக்கவேண்டும். அந்நிலைமையை சீக்கிரத்தில் பெறமுடியாததனால் முறையே சிறிது சிறிதாகப் பற்றுதலை யொழித்தால் அநேகஜன்மங்களில் அந்த நிலைமையைப் பெறவழியுண்டு. அது சீக்கிரத்தில் கிடைக்குமென்றெண்ணினால் கிடைப்பது மிக அரிது. போகிக்கும் யோகிக்கும் உள்ள தாரதம்மியத்தைப் பகுத்ததில், எவனுடைய நிலைமைபெறவேண்டுவ தவசியம், என்றால் இவ்வுலகமும், இதிலுள்ள சராசரங்களும் எப்பொழுதும் இப்படியே இருக்குமென்னும் ஒருகாலும் அழியாதென்றும் நாம் பிறந்துழல்வதே நமது சுபாவமென்றும், சரீரத்தையன்றி வேறு ஜீவன் இல்லையென்றும் மறுபிறப்பில் நம்பிக்கை இல்லையென்றும் கூறும், நாஸ்திகர்களையொழித்து மற்ற ஆஸ்திகரெல்லாம் அவ...

அ

யும் பொது மார்க்கத்தை நமது பூர்வீக மஹா இருஷி கள், ஈசுவரனருளால் தெரிந்து நமக்கு வழிகாட்டினார் கள். அவ்வழியை நம்முன்னோரும் நாமும், நம்மி டையே இதுவரையில் அவர்கள் சொன்னவழியைச் சிறி தேனும் நடத்த ஆவலுறுகின்றோம். அவர்கள் போதித் த பொதுவான சிந்தாந்தத்தை நோக்குவோம். இவ்வுல கமும், இதையடுத்த ஆயிரக்கணக்கான அண்டங்களும் அநேகம் சூரியர்களும், நக்ஷத்திரர்களும் அநேககோடியாய் ஆகாசவட்டத்தில், சிற்றறிவு மூலம் பரிஷ்டாணமாகக்கொண்டு தொங்குகின்றது. அநேக பேதமுடையதுமே இவையெல்லாம். நீ விசாரித்தால் மனத்தின் காரியமே. இதில் உலகமும் நம் மனத்திடத்திடத்திடது. பிரமையா ய்த்தோற்றுகிறது. இப்பிரமை நீங்கின் ஈசுவரன் கரு ணையால் இச்சீவன் மேல் கடாக்ஷிக்க மோக்ஷபதவி யைப்பெறலாகும். பிரம ஸ்ரீகிருஷ்ணன், ருத்ரஸூத்ர மிக்ஷ மஹேஸ்வரர்களாகவும், ஸஹஸ்ர ஸ்ருஷ்டிக்ஞ உத்தமர்களுக்கே குருநாதர்கள் இருவித்தக்குமுறை ஒன்று சத்தியத்தையன்றி இரண்டாவது பதார்த்தம் இல் லை. இதுஸ்வருப கற்பனையாய் சத்தினிடத்தில் அதத் யாரோபமாய்த்தோன்றுகிறது. இத்தோற்றமியத்தை இதை ஒழித்துத்தன்மயமான, சைதன்னிய மயமா யசம்பூர்ணபரமுக்தி. அம்முக்தியைப் பெறுவதே போ தியின் கடமை. அதையேயாதிபராசரர், வேதவியாஸர், நாரதர், வசிஷ்டர், விசுவாமித்திரர் முதலிய மஹரிஷிகள் என்கிற கட வர்கள் கூறுகிறார். யதிகளெல்லாம் அப்பதத்தைப்பெற வதற்கு பிரமசரிய விரதத்தோடு இருக்கிறார்களா அப்படிப்பட்ட இதும் சொல்லப்படுகிறது. என்றதால், உபநிஷதமார்க்கப் பிரவர்த்தகர்களாய் அம்முறைத வறாது, அனுஷ்டித்து இறுதியில் ஆனந்த சாகரத்தை அடைந்தும், சிவயோகியின் நிலைமை பெறவே பரு ஷார்த்தமெல்லாம் முயற்சிக்கிறார்கள். அவர்கள் மு யற்சிதன் றவண்ணம், ஈசன் அவர்கட்குக் கருணை கூர்ந்து கடாக்ஷித்து குருஸ்வரூபமாகித் தோன்றிச்சி ன் முத்திரைகாட்டிய சிற்றம்பலத்தை நாடச்செய்து சொன்னபடி வருகின்றார். ஆனதால் நாமெல்லாம் அ னவிலைமை பெறுவதற்குச் சிறிதேனும் முயற்சிக்கவே ண்டாமா. காலம் தினந்தினமும் போய்க்கொண்டே இருக்கிறது. ஆனதால், எவ்விதத்தும் காலத்தை வீ ணாக்காது, சம்சாரதுக்கத்தை விட்டு விலக வழி ந ாடியவன்றோ வேண்டும். தினந்தினமும் உழுதகாலத் தே உழும் குடியானவன்போல நாம் செய்ததையே தி ரும்பிச்செய்துகொண்டு வருவோமாயினும் நாம் முக்தியடைவதெப்படி. முக்திபெற வழிதேடினா லன்றோ முக்திபெறலாம். சிறிதுகாலமாவது ஈசுவரனை உள்ள ன்போடு பஜித்தால், உத்தமபதத்தை நாட வழியுண்டு.

சுபம்.

ஸர்வே ஜநா ஸுகிநோ பவந்து ஸமஸ்த ஸந்மங்களாநி ஸந்து.

ம. ஷண்முகம்.

காலத்தின் கொடுமை.

(முன்தொடர்ச்சி.)

——(*)——

புத்திசாலிகளே! சிலர் சோம்பேறித்தனத்தால் சொல்வதுண்டு. பூஜை ஜபம் முதலியது இப்போது முதல் என்னால் செய்யமுடியாது. கொஞ்சநாள் கழித்து ஏற்பாடு செய்வோமென்கிறார்கள். அங்ஙனம் சொல்வதுடன் எவர்களாவது பூஜைமுதலானதுடனிருந்தால் ஐயோ இவ்வயதிலேயே அதெல்லாம். எதற்கு இன்னும் கொஞ்சகாலம் போகக்கூடாதா என்கிறார்களே. இத்தகைய புத்திசாலிகள் தான் ஜனிக்கு முன்யமதர் மராஜனுடைய கோர்ட்டு முன்பாகத்தான் எவ்வளவு காலம் பூமியிலிருக்கிறதென்று சீட்டு முத்திரையிட்டு செய்து விட்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஐயோ காலத்தின் கொடுமை காலம் மிக்கத்தக்கதே இழாய் விட்டதே. ஏதோ தனது அநேக பமிக்க சாசுவதம் என்ற எண்ணத்துடன் வெகு கெட்டகாரியங்களைச் செய்கிறோமே. இந்த க்ஷணமிருந்தவ ற்று அடுத்த க்ஷணமிருப்பது நிச்சயமில்லாமலிருக்கிற தை நாமநேகரே அனுபவித்திருக்கிறோம். இதோர்புற மிருக்கட்டும். நாம் முதலில் அறிந்து கொள்ளவேண்டிய சங்கதிகள் பல உள. அவைகளில் ஒன்றாவது இ க்காலத்துள்ளவர்களால் உண்டாக்கப்பட்டு வருகின்றதா னவை ஆலோசிப்போம். ஐயோ அதுவுமிலலே நமது மு ன்னோர்கள் செய்யும் விதிவிளையெல்லாம் குழந்தை க்கு ஐந்து வயதாய் விட்டால் உடனே அக்ஷராப்பியா சம் செய்துவைக்க ஆரம்பிக்கிறார்கள். ஆரம்பமுதலி ல் இத்தமிழ் தேசங்களில் அக்ஷராக்ஷரத்தையும் தெ லுங்குதேசங்களில் பஞ்சாக்ஷரங்களையும் ஆரம்பித்து ப்பிறகு மந்திரங்களைச் சொல்லிக்கொடுக்கிறார்கள். ஐயா, நமது மதத்தின் மேன்மையைச் சொல்லவேண்டுமென ஆரம்பிக்கும் போது, இப்போதிருக்கப்பட்ட

கதியையும் சற்று ஆலோசித்தால் தேகமே நடுங்கஆரம்பிக்கிறதே. ஏதோ நமது மதம் அவ்விதமிருந்தது இவ்விதமிருந்தது என்றுயாராகிலும் அறிந்தபெரியோர்கள்சொன்னால், இக்காலத்து யுவர்களிற் சிலர்உடனே பொய்யென்று சொல்லத்தயாராய் இருக்கிறார்கள். கொஞ்சம் பயந்தவர்கள் அது முன் நடந்தசங்கதி இப்போது அதெல்லாம் நடவாதென்கிறார்கள். இவ்விதம் பலர்தனது புத்திக்கெட்டியவாறு பயமின்றிப்பலவிதமாய்ப்பிதற்றுவதற் காரம்பித்துவிட்டார்கள். ஆனால் காலவிசேஷத்தால் இப்பிதற்றலே நல்வார்த்தையாய் விட்டது, எவனாவதொருவன் வேதமார்க்கமான வார்த்தையையும் வைதிகமதவிஷயமான வார்த்தைகளையும் பேசினால் அவனை சுத்தவைதிகனென்று சொல்கிறார்கள். ஆயின் அவன் வைதிகனன்றோ வெனக்கேட்கலாகாது. புத்திசாலிகளே! யான் ஆரம்பத்திலேயே வைதிக சப்தத்தினர்த்தம் இக்காலத்தவர்களது அபிப்பிராயப்படி எடுத்துரைத்திருக்கிறேன். ஆதலால் அதனர்த்தத்தை இங்கும் சேர்த்துப்பார்த்தால் அப்பெயரின் மகிமை விளங்கும். ஆனால் இதை நன்குபடித்துப்பார்ப்போர் இக்காலத்துள்ள லௌகிக வைதிகர்களை யான் நிந்திக்கிறதாய் எண்ணுவார்கள். அதன் விஷயம் அடிக்கடி எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன். ஆயினும் அதை நன்கெடுத்துக்காட்டுவதென்றால் அதை யெழுதி முடியாது. ஆதலபற்றி முன்காலத்தை உத்தேசித்து இக்காலமிக்கத்தலகீழென்பதற்கு ஓர் சிறிய சங்கதியை எடுத்துரைக்கின்றேன் சற்று செவி சாய்த்திடுங்கள். முற்காலத்தில் நமது பெரியோர்கள் செய்யும் விதம் என்னவெனில் அக்கினிசாக்ஷியாய் முதலில் விவாஹம் செய்த ஸ்திரீயினது ருதுகாலத்தில விதிப்படி புணர்வது வழக்கம். அத்தகைய விவாஹகாலமெப்போதெனில். அங்குமனுகூறினார்—

ஸ்த்ரீணாம் வைவாஹிகோ விதிஸ்ஸம்ஸ்காரோ வைதிக:

இதனர்த்தம் ஸ்திரீகளுக்கு உபநயனம் செய்யவேண்டியகாலத்தில் விவாஹமென்றார். அதாவது

கர்ப்பாஷ்டமேப்தே குர்வீத ப்ராஹ்மணஸ்யோபநாயநம்

பிராமணனுக்குஏழாவதாவது வயதில் உபநயனம் என்றபடி ஸ்திரீகட்கு ஏழாவது வயது வரும்போது அப்போதே அவர்களுக்கு விவாஹகாலமாய் எண்ணி அக்காலத்தில் விதிப்படி விவாஹம் செய்து வந்தனர். அப்போது வரனுக்கு வயதென்னவெனில் ஸ்திரீயின் வயதுக்கு எழு அல்லது எட்டு அதிகரித்தேயிருக்கும். ஆயின் இக்காலத்திய புத்திமான்கள் இது பிசகென்றெண்ணுவார்கள். இவ்விதம்செய்தால் இருவர்களும் சுகப்படும் காலம் எப்போது வருமோவென்றும் பலவாறு பிதற்றுவார்கள். அத்தகையோர்கட்கு அடியில் சமாதானம் சொல்கிறேன். ஆனால் இது விஷயத்தில் முன்னோர்களினதபிப்பிராயத்தை விசாரிப்பாம். புத்திமான்களே! அவர்களும் யோசித்தே தான் அங்ஙனம் செய்தார்கள். அஃதென்னவெனில் ஸ்திரீகட்கு எப்போது தன் புத்திதோன்றி உலகமென்றும், ஸ்திரீயென்றும், புருஷனென்றும் விசேஷ புத்தி உண்டாகுமோ அதற்கு முன்னமேயே விவாஹத்தைச் செய்துவிடுகிறது. அப்படியிருக்குங்கால் அத்தகைய ஸ்திரீகளுக்கு முற்கூறிய புத்தி தோன்ற ஆரம்பிக்கும் வருடம் எழாவதற்கு மேலெனக் கொண்டு அப்போது விவாஹம் அவசியமாய்ச் செய்து முடிக்கிறார்கள், . உடனே சிறிதுகாலஞ்சென்றபின் அந்தஸ்திரீக்குத் தனது பிரக்ஞை வந்தவுடன் லோகத்தில் ஸ்திரீகள்பதியுடனிருக்கிறார்கள். நாமும் பதியுடன் கூடிவிட்டோம்.” என்று அப்புருடனையே எப்போதும் பால்யமுதற் சிந்தித்து அவனது ரூபகமே மனதில் அழுந்திவிடுகின்றது. அவள் அன்னிய புருடனை மனதிலெண்ணவேமாட்டாள். இங்ஙனமிருக்குங்கால் அவளது ருதுகாலத்தில் மந்திரப்படி நிஷேகமுகூர்த்தம் செய்துகொண்டு விவாஹவிருத்தி பூர்வமாய் ஸம்ப்ரதானம் செய்கின்றான். அங்ஙனம் செய்து கர்ப்பந்தரித்தவுடன் காப்பரிசுவின் தோஷ நிவாரணம் செய்யக்கூடிய சில ஔஷதிகளைச் சேர்த்து மூக்கிற் பிழிவதென்ற சீமந்த முகூர்த்தத்தைச் செய்கிறார்கள்.. பிறகு பத்துமாதமானவுடன் பிரசவித்தபின் ஜாதகர்மகரணம், அன்னப்பிராசனம்முதலிய கன்மங்களை மந்திரவத்தாய் காலத்திற்குத் தக்கபடி செய்து முடிக்கிறார்கள். பிறகு குழந்தை பேச ஆரம்பிக்கும்போதே அக்குழந்தைகட்கு பரமேசுவரனது திவ்யநாமதேயங்களைச் சொல்லிவைத்தும் பாலதீக்ஷையென்றும் நீதிசாரமென்றும் சொல்லிக்கொடுக்கிறார்கள். இங்ஙனம் செய்யுங்கால் அக்குழந்தைக்குப் பரமேசுவர பக்தியும், மாதுருபிதுரு விசுவாசமும் அதிகரித்து ஆஸ்திக புத்தியே மேலிட்டுவிடுகிறது. பிறகு மாதிருகையை அப்பியாசம் செய்துவைக்கிறார்கள். இப்போகாலத்தில் கொடுமையை என்னென்றுரைப்பாம். இக்காலத்தவர்கள் மாதிருகையென்றால் என்னவென்கிறார்களே. இவ்விஷயத்தை இங்கு விஸ்தரிப்பதிற் பிரயோசனமில்லையென இத்

துடனிதனை விடுத்துப்பிரகிருதத்தைத் தொடர்வாம்.
ஆயினும் இப்பாதிருகையினது மகிமையைக் கண்டறி
யவிருப்புவோர் பிரபவித்தியா பத்திரிகையிற் எமது
ஆசாரியர் 'ப்ரம்மஸ்ரீ பரசமய பஞ்சானன பாஞ்
ஞன்ய வைதிக வர்த்தன ஸ்ரீமான் ஸ்ரீநிவாச சாஸ்தி
களவர்களால்' 'ஆரியாசார ரகசியமென' சவிஸ்
தாரமாய் வரையப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு இதனது
லட்சணம் விரிவாய் நிரூபிக்கப் பட்டிருப்பது பற்றி
அங்கேயே கண்டுகொள்க. இங்ஙனம் செய்தது அப்
புறம் வயதிற்குத்தக்கபடி வேதாத்தியயனம் செய்வித்
து இவ்விதம் பரம ஆஸ்திகர்களாய் விளங்கி வந்தார்
கள். இனி நம் புத்திசாலித்தனத்தை விசாரிப்பாம்.
இதையும் நான் சொல்லவேண்டுவதில்லை. இதைப்ப
ற்றிக்கலிகல்யாணகோலாகலம் என ப்ரம்மவித்தையி
லேயே விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆயினும் இங்கு அவ
சியம் நிரூபிக்கவேண்டியபடி யாவிதனை நிரூபிக்கின்
றேன். பெரியோர்களே! இக்காலத்திய பெரியோர்
களான நாம் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிற மார்க்கம்
பலஉள. அதற்கு ஆதாரம் ஏதேனும் உண்டோவெ
ன உடனே கேட்டுவிடாதீர்கள். முழுமையையும்
சாவதானமாய்க் கேட்டு வாருங்கள். முடிந்தவுடன்
அதனது பிரமாணப் பிரமாணம் தங்களுக்கே புலப்ப
ட்டுவிடுவதிலையமிலலை. அஃதென்னவெனில் இப்போ
து நம்மவர்களில் நடக்கும் விவாகம் எவ்விதமெனின்
கீழ்ச் சொன்ன பிரகாரத்தில் எள்ளளவேனும் சேரா
மல் ஏதோ அபூர்வ ஸ்மிருதியினின்று நமது முன்
னோர்கட்குக் கிட்டாத விஷயங்களை நாம் ஜாக்கிரதை
யாய்க் கண்டு பிடித்தோம். அதாவது, நமது விவா
ஹம் யென்றால் ஏழுவயது பெண்ணுக்கும், அவளுக்
கு ஏழுவயது குமாரமேற்பட்டவனுக்கும் நடத்தி வந்
தார்கள். அதன் காரணத்தை முன்னமே காட்டி
னேன். இப்போது நாம் செய்கிறது எவ்விதமெனின்
பெண்ணுக்குச் சரியாய்ப் பத்து அல்லது பன்னிரெண்
டுவயதான பிறகு விவாகம் செய்கிறதென்பது எல்லோ
ரும் அநுபவித்த விஷயமே. இது மட்டா. அப்போது
வரனது வயது பெண்ணின் வயதுக்கு ஒரு மாதம்
அல்லது இரண்டு மாதம் மேலிட்டிருந்தால் உத்தம
மாம். இவ்வளவு ஏற்றத் தாழ்ச்சியுள்ளவர்கட்கு வி
வாகம். அதிலும் பெண்ணின் குணம் எவ்விதமெனின்
ஜீர்ணவயது பெண்ணுக் காவதற்கு முன்னமே நாம்
கண்டிருக்கிற அபூர்வ ஸ்மிருதிப்படிக் குழந்தைக்குப்
புத்தகம் முதலியது வாங்கிக்கொடுத்துப் படிக்க அனு
ப்பிவிடுவது ஓர் வழக்கம். இங்ஙனம் ஸ்திரீகளைப்படி
ப்பிப்பது நமது அபூர்வஸ்மிருதியிற்றான் கூறியுளது. முன்
னோர் ஸ்மிருதியிலில்லை. ஆயின் சிலர் ஸ்திரீயை படி
ப்பிக்கலாமென்கிறார்கள். சிலர் பிசகென்கிறார்கள்.
அதனது விஷயம் இப்போது தொடர்ந்து வருகிற விஷ
யத்திற்கு முக்கியமல்லாததால் அதனை இங்கு எடுத்து
ரைக்க வேண்டாமென வெண்ணி இங்கு நிரூபிக்கா
மல் மேல் விஷயத்தை த்தொடர்வாம். இவ்விதம் ப
டிக்க அனுப்புவதிலும் ஓர் விசேஷமுண்டு. அஃதெ
ன்னவெனின் ஒரு சமயம் நமது இந்தச்சாதி ஸ்கூ
லில் படிப்பித்தால் ஒருவேளை நல்வாசனை பிடிப
ட்டு நமது ஆரியவாசனை பிடிபட்டுவிட்டால் என்ன
செய்கிறதென்ன மிக்க பயத்துடன் மிக்க சிரமத்து
டன் தேடி கிறிஸ்தவனது ஸ்கூலுக்கே அனுப்புகி
றது. அக்குழந்தை அங்கே போய்ப் பிரதிதினமும் வ
ரும்போது ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வோர் அபூர்வ
விஷயம் கற்றுக்கொண்டு வருகிறார்கள். பிரதிதின
மும் அவர்களது வேதமென்ற சத்திய வேதத்தைக்
கற்பிக்கிறார்கள். அதைப் பாடம் செய்கிறார்கள்.
இவ்விதம் தனது அறிவு வாராமலிருக்கும்போது மு
தலே அக்குழந்தைகட்கு சத்தியவேதத்தையும் கற்
பித்து ஆஸ்திக புத்தி கொஞ்சமும் கிட்ட அனு
காத மார்க்கத்தைச் செய்து விடுகிறார்கள். இம்
மட்டோடு நிற்கின்றதா ஐயோ! பாபம் என்னெ
ன்ன விபரீதம் எல்லோருக்கும் தெரியும்படியே ந
டக்கிறது. பாருங்கள், ஓர் ஊரில் ஒருவள் பிரதிதி
னமும் கிறிஸ்தவனது ஸ்கூலில் போய் படித்து
க்கொண்டுவருகிறது. அக்குழந்தை மிக்க புத்திசா
லி. அவளுக்கு ஸ்கூலில் பாடம் சொல்லிவைக்கும்
ஸ்திரீ ஒருநாள் மீன்கறி செய்கிறவிதத்தைச்சொல்லிகொ
டுத்து இவ்விதம் செய்கிற விதம் அபூர்வமென்று
மியம்பினாள். இதை அந்த ஸ்கூலில் படித்த பெ
ண்ணெல்லோரும் கேட்டுவிட்டு வாயை மூ
டிக்கொண்டு இருந்து விட்டார்கள். இப்புத்திசாலி
குழந்தை மட்டிலும் ஏகாந்தத்தில் தனக்
குப் பாடம் சொல்லிவைக்கும் ஸதிரீயினிடத்திரு
ந்து இரண்டொரு மீனை தலைப்பில் முடிந்துகொ
ண்டு வீடு வந்து சேர்ந்தாள். உடனே அவள் தா
யார் சீக்கிரம் சாப்பிடவாவென்றழைத்தாள். அக்
காலத்தில் இடுப்பில் கட்டியிருந்த புடவையை அ
வித்தெறிந்து புசிக்க உட்கார்ந்துபுஜித்துவிட்டு மறுப
டியும்ஸ்கூல்போய்ச் சேர்ந்தாள்.

இன்னும் வரும்.

சுப்பிமணியபுஜங்கம்.

இப்பெயர் கொண்ட புஸ்தகம், பதவுரை அன்வயம் பொழிப்புரை சப்தம் க்ரியாரூபம் முதலிய விசேஷ அர்தங்களுடன் ப்ரம்மவித்திரா பத்திராதிபர் ப்ரம்ம ஸ்ரீ கு. ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரிகளவர்கள் ஆக்ஞைகொண்டு ஷையார்சிஷ்யரும் ப்ரமமவித்தியா ஆபீஸ் கிரந்தபரிசோதகருமான மேல்மங்கலம் சுப்பிரமணியசாஸ்திரிகளால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுமிகநேர்த்தியாகஅச்சிட்டு விற்பனைக்கு த்தயாராயிருக்கிறது.இதன்விலை அணு 0- 4-0 வேண்டுபேவர்கள் நடுக்காவேரியிலுள்ள ப்ரம்மவித்யா ஆபீஸ்மானேஜருக்கெழுதி ப்பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

தபால்சார்ஜ் வி- பி கமிஷன்பிரத்தியேகம்.

நல்லமோதிரம் நல்லமோதிரம்

எங்கள் ரோஜாமொட்டு மோதிரத்தை வாங்கிப்பார்த்ததுண்டா?பார்த்தவர்கள் 2000ரூபாய்மதிப்பார்கள். இதிலொன்பது கற்கள் பதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ரோஜாப்பு மொட்டைப்போலிருக்கும். இங்கிலீஷகைவேலை.எண்ணை தண்ணீர் பட்டால் மங்கிப்போகமாட்டாது. சிறிதுமங்குமானால்உலாந்தாசுண்ணும்பால்மினுக்கி விடமுந்தியபிரகாசத்தைஅடையும்.

இதன்விலைரூபா உ

இம்மோதிரங்களில் ஒருடஜன் வாங்குபவர்களுக்கு ஒருவெள்ளிகடியாரமும் நிக்கல் வெள்ளிச்சங்கிலியும் இனாமாய் க்கொடுக்கப்படும். ஆறுமோதிரங்கள் வாங்குபவர்களுக்கு ஒருநிக்கல் சில்வர்கடியாரமும்சங்கிலியும் இனாமாகக்கொடுக்கப்படும்.மூன்றுமோதிரங்கள்வாங்குபவர்களுக்கு ஒருசட்டைத்தெறி க்கொர்வை கொடுக்கப்படும்.

நிரந்தர அபிமானி

மொத்தமாக ரூபா 100 பொருளுதவி செய்யும் கனவான்களுக்கு இதுவரையில் இவ்வாபீஸில் போடப்பட்டஎவ்வித பதிப்பும் இனிபோடப்படும் பதிப்புகளும்இவ்வாபீஸ் உள்ளவரையில்அனுப்பிவரப்படும்.

ரூபா 50 கொடுத்துதவும்அபிமானிகளுக்கு இதுவரைபோடப்பட்டுள்ள புஸ்தகங்கள் அனுப்பப்படுவ அந்தவிர வைத்தியகாததீக்ஷிதியம முடிவுபெறுமவரை போடப்படும் புஸ்தகங்களும் வைத்தியகாதஸ்மிருதி ஆறுகாண்டமும்கொடுக்கப்படும்.

ப்ரம்மவித்தியா

மேற்கண்ட பத்திரிகை12மாதங்களடங்கியமாதம்ஒருமுறை அடியிற்கண்டவிஷயங்களுடன்பிரசுரிக்கப்பட்டுவெளிப்பட்டுவருகிறது.

(1) பத்திராதிபர்குறிப்பு	இவைகள்மூல
(2) மூலஸ்மிருதிகள்	
(3) விபக்தனங்கள்	
(4) வேதாந்தப்பிரகரணங்கள்	மும்தமிழில்பெ
(5) புராணங்கள்	
(6) யோகசாஸ்திரம்	
(7) வேதாந்தங்கள்	ரர்ப்பும்-
(8) காவ்யலட்சணங்கள்	
(9) வைத்தியம	

ஏதேனும் விவாதமும் அவசியமுமான லோகவிருத்தாந்தமும் சேர்ந்தால் அனுபந்தமாகவும்,விளம்பரங்களைமேற்றுளிலும்போடப்படும்.

பழயகையொப்பகாரர்கட்கு ரூபா 3மாத்திரம்சந்தா புதியகையொப்பக்காரர்களுக்கு ரூபா 4

கீதார்த்ததீபிகையென்ற

ஸ்ரீ பகவத்கீதையின் தமிழுரை.

—(*)—

1. 2. 3 ஆகியஇந்தப்பதிப்புகளைக்காட்டிலும், இந்த நான்காவதுபதிப்பில்கீதாமாகாத்மியம் கீதாபாராயணாரம்பத்தில் செய்யவேண்டிய அங்கந்யாஸம, கரந்யாஸம் தியானசுலோகங்கள் பகவதஸ்தோத்திரம் இவைகளும் இக்கிரந்தத்தில் உபயோகப்பட்டிருக்கிறசுருதி, ஸ்மிருதி புராணாதி வாக்கியங்களின் அகராதி அட்டவணையும் புதிதாய்ச்சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன-

விலை ரூபா 4—0—o

வேண்டுவோர் அடியிற்கண்டவிலாஸப்படி எழுதிப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்-

இங்ஙனம்

மானேஜர்

R. நாராயணஸாமி அய்யர்

ப்ரம்மவித்தியா ஜகத்குரு ப்ரஸ்

நடுக்காவேரி

தஞ்சை